

வெள்ளி

திருநெல் பிள்ளை. திருவாணப்பன்
மௌரியன்
நூலாக்காரன்

ஏற்றுவே

ஏற்றுவே
ஏற்றுவே

Digitized by
Noolaham Foundation

Digitized by
Noolaham Foundation
Digitized by
Noolaham Foundation

Digitized by
Noolaham Foundation

ఎంజబోర్

தாவிம் அஹ்மது

வெளியிடுவோர் :

அன்னை வெளியீட்டுக்கம்

“ தமிழகம் ”

മനുത്തമുന്നേ

முரீ வங்கா

SULATCHIKAL

Collection of Poems by:
Dr. THASSIM AHAMED

(C) All Rights Reserved

First Edition - November 1994

Published by:
Annai Veliyeettakam
“ Thmilakam ”
Maruthamunai,
SRI LANKA.

Wrapper Designed by:
Roshan - Ashiff

Printed by:
Kleen Printers,
Eluwila,
Panadura.

PRICE: 75/-

வினாக்களிலே விடுதலை பெற்று

கிடைத்தியது, சிறுக்குமிழு, ஒப்பு,

நிர்வாகம் என்று அழைக்கப்பட்டது

இந்நால்

என் தந்தைக்கு

வைத்தியாச்சாரி

மீராசாஹிபு அஹமது

R. I. M. P. ; D. F. S.

இளைப்பாறிய உள்ளூராட்சி சபை மருத்துவர்

(பட்டின சபை, கல்முனை)

1967 - 1975

நாட்டுப் பினி போக்கும் கவிமூலிகைகள்
 நட்டு, வளர்த்துக், கழாயமாக்கி
 நூல் புட்டிகளில்
 போட்டுக் கொடுக்கும் போது
 புளிக்கும், இனிக்கும், கசக்கும்,
 உவர்க்கும், துவர்க்கும், உறைக்கும்;
 சுவைக்கும் சுவைஞர்
 சுவையைப் பொறுத்தே
 சுவைகள் இருக்கும்.

ஆயிரம் காதலியர் எனக்குள்ளார்
 அனைவரும் எனைத் தேடி
 நோயுடன் வருவார் மருந்துடன் போவார்
 ஆயினும் எனக்கிடு காதலியர்
 நிரந்தரமாக இருப்பது நிறுமே
 ஒருத்தி எந்தன் உணர்வுகள் தூண்டி
 வருத்தம் போக்குவாள்
 வளமான கவிதருவாள்;
 மருத்துவத் தொழிலோ
 மற்றொரு காதலி.

கவிதைகள் எங்கள்
 கைத்துப்பாக்கிகள்.

ஒருகையில் கவிதையையும்
 மறுகையில் சமாதானப் புறாவையும்
 ஏந்திப்பிடியுங்கள்.

சமூகக் கொடுமைகளுக் கெதிரான
 வேட்டுக்களைத் தீர்த்தமின்னர்
 சமாதானப் புறாவை பறக்க விடுங்கள்.
 அது
 இந்தப் பூமியைச் சுற்றிவந்து
 புதுச் சரிதம் படைக்கட்டும்.

“வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி” யில் காணப்படும் கவிதைகள் சிறுபிள்ளைத் தனமானவை. சமூகப்பார்வை அற்றவை.

ஒருசில வாசகர்கள் - 1982 -

தற்காலத் தமிழ்க் கவிதையின் நம்பிக்கை ஒளியில் ஒருவரகத் தாஸிம் அஹமது விளங்குகின்றார், - சமூவாணன்-

“வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி”யைத் தந்த தாஸிம் அஹமதுவின் கவிதைகளில் புதுக் கவிதை லட்சணங்கள் குறைவு.எனினும் எளிமையும் இனிமையும் கொஞ்ச மேல்லிய உணர்வுகளை வெளிப் படுத்துபவர்.

எம்-எச்-எம்-ஆம்ஸ் .

இன்றைய சமூத்துப் புதுக் கவிதைகள் பற்றிய சில குறிப்புகள் - 1984 -

..... வளர்ந்து வரும் கவிஞர்தான் தாஸிம் அஹமது ஆனால் அவரின் சில கவிதைகளில் நன்கு வளர்ந்த கவிஞர்களின் ஆளுமையும், சொல்லாட்சியும் இருக்கின்றன. கவிதையில் அமைதியும், எளிமையும் கலந்த மெல்லிய உணர்வு இழையோடுகின்றது.

இருப்பினும் கவிதைகளில் இன்னும், இறுக்கமும், செறிவும் மேலான நோக்கமும் இளையோடினால் கவியுலகில் அவருக்கு நிலையான இடமொன்று கிடைக்கும்.

- கலைவாதி கலீல் -

தினகரன் வாரமஞ்சரி புத்தக உலகம்

“வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி” விமர்சனம் - 1982

இலக்கிய நயம் மிக்க இனிய பல கவிதைகளை. இந்தமிழ் கட்டுரைகளை எழுதி இலக்கிய உலகில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசி த்த தாஸிம் அஹமது அர்வகளின் சிறுஷ்டிகளை இப்போதெ ஸ்லாம் தரிசிக்க முடிவதில்லை.....இலக்கியப் பணிக்காக அவர் மீண்டும் பேனா பிடிக்க வேண்டும்.

‘தினகரன்’ 15-02-1981

உங்கள் கவிதைகளை நான் கவிதையை ஓரளவு அறிவ தற்கு முன்பே படித்தவன் நீங்கள் சோடைபோகக் கூடிய ஒரு கவிஞர்கள். (இது சுத்தமான கருத்து) இன்றைய தடங்கலுக் கும், பாரபட்சங்களுக்கும் மத்தியில் நீங்கள் வலுப்பெற்றவர்.

கவிதையைத் தேடுங்கள், எதிலும் தேடுதல் அவசியம். திருப்திப்படும் தன்மையை வளர்த்துவிடாதீர்கள்.

ஒரு கடிதத்தில் - சோலைக்கிளி -

நால் அமைப்பு நன்றாக இருக்கின்றது. அட்டைப்படத்தை இன்னும் அழகாகச் செய்திருக்கலாம். உங்கள் முயற்சியைப் பாராட்டுகின்றேன். தொடர்ந்து முன்னேற வாழ்த்துகின்றேன்.

ஒரு கடிதத்தில் அன்பு முகைதீன்

யாப்புள்ளும் யாப்பற்றும்
பாப்பற்றில் நீபெற்ற
பாப்பிள்ளைத் தோப்புக்கோர்
யாப்பில்லை.

“அல்-அஸாமத்”

கவி வாழ்த்து -பூபாளம்- 1983

யாப்புடைத்தோம் என்றென்னி யாப்பறியார் யாப்பற்றுப் பாப்புணைந்தே முக்குடைவு பட்டிருக்க — யாப்பறிந்தும் யாப்புடைத்தும் யாப்புடைத்தும் பாப்புணைந்தாய்-
-பாவலனே

மாப்பலா வாழைநிகர்த்தே.

“ஜின்னாஹ்”

கலாநிதி . எம் . ஏ . நுஃமான் M.A.Ph.D.
 தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம், ஸ்ரீ வங்கா
 அவர்கள் வழங்கிய
அணிந்துரை

நண்பர் தாஸிம் அகமது அவர்களின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதிக்கு அணிந்துரை எழுதுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி “வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி” 1982ல் வெளிவந்தது, அதன் பின் அட்டையில் கவிஞரைப் பற்றி நான் ஒரு சிறு அறிமுகக் குறிப்பு எழுதி இருந்தேன். பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது வெளிவருகின்றது “சமூர்ச்சிகள்” என்ற அவரது இரண்டாவது-தொகுதி.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் இந்த நட்டில் வாழும் நாம் எத்தனையோ சமூர்ச்சிகளையும், சமூல்களையும், சூறைகளையும் எதிர்கொண்டு விட்டோம். அவற்றால் அள்ளுண்டு எறியப்பட்டவர்கள் அநேகர். எஞ்சி இருப்பவர்கள் நாம். அவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு அவற்றுக்குச் சாட்சியாக நாம் உயிர்வாழ்ந்திருக்கின்றோம்.

கலைஞர்கள் சமூக இருத்தலின் - இன்னல்களின் மௌன சாட்சிகள் அல்ல. அவற்றின் குரல்வளை அவர்கள். அவற்றின் ஆத்மாவும் அவர்கள்தான். தமது படைப்புக்களில் தமது சமூக இருத்தலை அவர்கள் பதிவு செய்கின்றனர். இன்னல்களுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புகின்றனர் மனித அனுபவக் கிட்டங்கியில் அவர்களது கலைப்படைப்புக்கள் அவர்கள்வாழ்ந்த காலத்தின் சாட்சியங்களாக இடம் பெற்று விடுகின்றன.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் நண்பர் தாஸிம் அகமது அவர்களின் அனுபவ சாட்சியங்கள். தான்வாழ்ந்த சூழலில் அவர் பெற்ற அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுகள். அவரது வாழ்க்கை அனுபவம் பற்றிய அவரது பார்வை, எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் என்பவற்றைப் பிரதிபலிப்பவை.

இலங்கையின் இனவாத யுத்தம் முதல், சர்வதேச ரீதியிலான அனுவாயத ஒழிப்பு வரை; போதைப் பொருள் பாவனை முதல் எயிட்ஸ் நோய்வரை இன்றைய தீவிர மனிதப் பிரச்சினைகள் பலவற்றுக்கு

அவர் தன் கவிதைகளில் வடிவம் கொடுக்க முயன்றுள்ளார். இவ் வகையில் தான் வாழும் சூழல் பற்றிய அவரது தீவிர பிரக்ஞையை அவரது கவிதைகள் வெளிக்காட்டுகின்றன என்லாம்.

ஒரு கவிஞர்து பிரக்ஞை - அவனது உணர்வுகளும் சிந்தனைகளும் அவனது வெளிப்பாட்டுத் திறனாலேயே, சிறந்த கவிதைகளாகின்றன. கற்பனை வளமும் மொழி ஆற்றலும் உள்ள கவிஞர்களே சிறந்த கவிதைகளைப் படைக்கின்றனர். ஆயினும் எல்லாக் கவிஞர்களும் எப்போதுமே சிறந்த கவிதைகளைப் படைக்க முடிவதில்லை. பாரதி தாகூர் போன்ற மகாகவிகள் கூட இதற்கு விலக்கு அல்ல.

இத்தொகுப்பிலே நண்பர் தாஸிம் அகமது அவர்களின் பலரக மான கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. யாப்பில் அமைந்தவையும் யாப் பற்றவையும்; கவித்துவ வீச்சு நிறைந்தவையும் கட்டுரைப் பாங்கான வையும் இவற்றுள் அடங்கும். சமார் இருபது ஆண்டுகால இடைவெளி யில் அவ்வப்போது ஏழுதப்பட்ட கவிதைகள் இவை. அதனால் தரவேறு பாடு இயல்பானதே. கவிஞரின் வளர்ச்சிக்கும் முதிர்ச்சிக்கும் இவை சாட்சியங்களாக உள்ளன.

‘எயிட்ஸ்’ இத்தொகுப்பிலுள்ள கவித்துவ வீச்சுக்குக் குநெந்த கட்டுரைப் பாங்கான கவிதைக்கு உதாரணம் என்றால் ‘சமுறசிகள்’ கவித்துவம் மிகுந்த கவிதைக்கு உதாரணமாகும். ‘சமுறசிகள்’ இத் தொகுப்பில் உள்ள கவிதைத் தன்மை மிக்க கவித்துவப் படிமங்கள் நிரம்பிய ஒரு சிறந்த கவிதையாகும். இனவாத யுத்தத்தில் நமது அமைதியான வாழ்க்கைச் சூழல் எவ்வாறு மாசுற்றது என்பது பற்றிய ஒரு நல்ல கவித்துவப் படிமம் அது. அமைதிக்காலம் பற்றிய சில படிமங்களையும் அழிவுக் காலம் பற்றிய சில படிமங்களையும் முரண்நிலையில் வைத்து அவர் இக்கவிதையை அமைத்துள்ளார்.

அமைதிக் காலம் பற்றி கவிஞர்
பின்வருமாறு கூறுகிறார்

ஓரு காலம் இருந்தது
வீட்டின் கதவுகள்
திறந்து கிடந்தன
.....

உலகமே உறவுக்
கரங்களை நீட்டக்
கணவுகள் கண்டோம்

அழிவுக் காலம் பற்றிய
விகாரின் சில படிமங்கள் இவை:

வீசும் காற்றும்
விஷத்தைக் கலந்தே
பேசிச் சென்றது

.....
உறவுகள் உடைந்தன
உதடுகள் மூடின
புண்ணகை மறைந்தது
பூத்த மானுடப்
பூக்கள் உதிர்ந்தன.....

நம் எல்லாரையும் போலவே எதிர்காலத்தைப்
பற்றிய ஜயம் இவருக்கும் உண்டு

நாளைய இரவுகள்
எப்படி இருக்கும்
என்பதை அறியோம் என்கிறார்.

ஆயினும் கவிஞர் கவிதையை முடித்து வைப்பது
அலாதியாக இருக்கின்றது

எவ்வோ ஒருத்தி

.....
கற்கால மனிதனின்
விந்தைச் சுமந்து
கர்பபந் தரிக்கக்
காத்துக் கிடக்கிறான்

இந்த இறுதி வரிகளில் உள்ளுறையாக வெளிப்படும் நாகரிக மனிதன் பற்றிய என்னாலும் கவிஞரின் தார்மீகக் கோபமும் இன்றைய வாழ்நிலை பற்றிய அவரது விமர்சனமாகும்.

உணர்வும் உருவமும் ஒருங்கமைந்த இத்தகைய கவிதைகள் மூலமே ஒரு கவிஞர் இலக்கிய உலகில் இடம்பெற முடியும். நண்பர் தாஸிம் அகமது இத்தகைய கவித்துவ வீச்சு நிறைந்த கவிதைகளை மேலும் மேலும் நமக்குப் படைத்தவித்து இலக்கிய உலகில் தனக் கென்று ஒரு இடத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வார் என்று நம்புகின்றேன்.

எம்.ஏ.நூஃமான்

சில வார்த்தைகள் . . .

“ சமுற்சிகள் ” கவிதைத் தொகுதியினை எமது ஐந்தாவது வெளியீடாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ் வடைகின்றோம்.

முத்துநகை, பாலையில் வசந்தம், மஹ்ஜபீன் காவியம், ரோமியோ ஜமலியட் எஸ்பன எமது முன்னய வெளியிடுகளாகும்.

தொடர்ந்தும் பல நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்த் தாய்க்கும், சமூகத்திற்கும் பணிசெய்ய இறையருளோடு இலக்கிய நெஞ்சங்களின் ஆதரவையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

“ சமுற்சிகள் ” வெளியிட எமக்கு அனுமதியளித்த டாக்டர் தாளிம் அஹமது அவர்க்கஞ்சு எமது உளமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அன்னை வெளியீட்டகம்
மருதமுனை

என்னுரை

பிரசர வசதி கருதியும், சில நண்பர்களின் தூண்டுதலாலும், வெளியிடப்பட்ட எனது முதல் வெளியீடான் “வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி”யில் இடம் பெற்ற கவிதைகள் சிறு பிள்ளைத் தலைமானவை என்றும், ஒரு முதிர்ந்த கவிஞரின் ஆரம்பகால முன்னுரை என்றும், மெல்லிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவை என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டன.

கலாநிதி எம்.ர, நுஃமான் அவர்கள் எனக்கு எழுதிய (1981) கடிதமொன்றில் “உங்களிடமுள்ள நல்ல கவிதைகளின் தொகுப்பொன்றை வெளியிடலாமே” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதன் பின்னர் அவரை நேரில் (02.10.1990) சந்தித்த போதும் கூட மீண்டும் அதனை நினைவுட்டி உற்சாகப் படுத்தினார், எனினும் சந்தர்ப்ப சூழல் காரணமாக உடன் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட முடியாமற் போய்விட்டது.

இலக்கிய ஈடுபாடு உடையவர்கள் அன்றாடப் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும் போது அவர்களது இலக்கிய முயற்சிகள் தளர்வடைவதுண்டு. வேகமான வாழ்க்கை மாற்றங்கள் தேசிய, சர்வதேசிய அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாக ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் திறமைசாலிகள் கூட ஈடு கொடுக்க முடியாத இடர்பாடுகளை எதிர் நோக்கியுள்ளனர். இதனால் ஒரு ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஏற்றம் பின்தள்ளப் பட்டுள்ளது என்பது சமூத்தின் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும். எனினும் இவ்வாறான இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் நாம் இலக்கியம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பது பெருமைப்பட கூடிய ஒன்றாகும். இதற்கு காண்றம் இலக்கிய ரசனையுள்ளவர்களும் படைப்பாளிகளும் அடிக்கடி சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவதேயாகும். இந்த அடிப்படையில்தான் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் கூடத்தோன்றி இருக்கின்றன.

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தில் நான் தலைவராகவும் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவும், செயற்குழு உறுப்பினராகவும் இருந்த காலங்கள் இனிய, இலக்கியச் சந்திப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. அதன் பின்னர் நீண்ட காலமாக இலக்கியத் தெட்டர்புகள் அற்ற நிலையில் எனது பிரத்தியேக மருத்துவத் தெழிலில் அதிக ஈடுபாடும் கவனமும் செலுத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஏற்கனவே தொடர்பாய் இருந்தவர்களான கவிஞர் அல் அஸாமத் அவர்களதும் கவிஞர் “ஜின்னாஹ்” ஷரிபுத்தீன் அவர்களதும் தொடர்பு மீண்டும் ஆரம்பித்தபோது அடிக்கடி நாம் கவிதை பற்றியும், இலக்கியம் பற்றியும் உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

இந்த உரையாடல்களுக்கிடையே எனது கவிதைகள் பற்றிப் பேச்சு களும், நான் எழுதி வைத்திருக்கும் கவிதைகள் பற்றிய பேச்சுக்களும் வந்தன. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் கவிஞர் டாக்டர் “ஜின்னாஹ்” ஷரிபுத்தீனும், கவிஞர் அல் அஸாமத் அவர்களும் எனது இன்னுமொரு தொகுப்பு வெளிவர வேண்டும் என்று பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினர். இந்த உற்சாகம் காரணமாக எனது கவிதைகள் சில வற்றைத் தொகுக்க முடிவு செய்தேன். அப்போது எப்படி இவற்றை பிரசரிப்பது என்பது பற்றிய எண்ணம் ஏற்பட்டு அதனை வெளிப் படுத்திய போது தானாக முன்வந்து எனது கவிதைத் தொகுதியைப் பிரசரிக்கும் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு உற்சாகப் படுத்தியவர் காலியக் கவிஞர் “ஜின்னாஹ்” ஷரிபுத்தீன் அவர்களாவர்

நானும் சம்மதித்து கையெழுத்துப்பிரதியாக
தொகுத்துத்தரும்படி எனது தாய்மாமன் மகனான எம். எச். எம் அஸீம் அவர்களிடம் கூறினேன். அதனை அவர் பூரண தொகுதியாக கையெழுத்துப் பிரதிபண்ணிமுடித்துப் புத்தகமாக க்கட்டித் தந்தார்’ அதன்பின்னர் நடந்த சம்பவங்களை எழுதும் போது எனது பேனா மையைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக கண்ணீரையே வடித்தது. ஆம் அந்த தூரதிஷ்ட வசமான சம்பவத்தை எழுதக்கூட என் பேனா மறு தத்து. அதுதான் எம்.எச்.எம், அஸீமும் அவரது சகோதரர் எம்.எச்.எம் அஸீரும் ஒரே நாளில் துப்பாக்கிச் சூடுபட்டு (12.07.1993) அகால மரணமடைந்த சம்பவமாகும். அந்த வேதனைகளுடன் ஒரு மூலையில் எனது தொகுப்பைப் போட்டிருந்தேன்:

அஸீமும் அவரது சகோதரரும் அகால மரணமடைந்து பல மாதங்கள் கடந்த பின்னர் மீண்டும் டாக்டர் ஜின்னாஹ் அவர்களையும் அல் அஸாமத் அவர்களையும் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இத் தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள கவிதைகள் அனைத்தையும் பரிசீலிப்பதற்கு என்னுடன் அவ்விருவரும் ஒரு பகற் பொழுதையே செலவிட்டனர். அந் நிகழ்வு என்றும் என்மனத்தில் நன்றியுடன் நிலைத்திருக்கும். தொகுப்பு தயாராகி விட்டது அச்சுப் பதிக்கும் பொறுப்பை டாக்டர் ஜின்னாஹ் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு பாரமெடுத்து அச்சு வேலைகள் முடிவடையுங் கட்டத்தில் என்னுரை மீண்டும் திருத்தி எழுதப்பட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. எனதும் எனது குடும்பத்தவரதும் கண்ணீர் அஞ்சலிகளுடன் எனது தாய்மாமன் மகனான எம்.எச்.எம். அஸீமின் நினைவாக இந்தப் பக்கங்களை மீண்டும் எழுதி முடித்தேன்.

எனது ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் பெரும் பாலானவை கலாநிதி எம் ஏ.நுஃமான் அவர்களின் பார்வைக்குட்பட்டவையாகும். அவருடன் நேரடித் தொடர்பிடுந்த காலங்களில் (1967-1974) எனது கவிதைகளில் காணப்பட்ட சொல் இறுக்கக் குறைபாடுசளைச் சுட்டிக்காட்டி எனது கவிதைப் போக்கை அவர் நெறிப்படுத்தி இருக்கின்றார். அவ்வாறான கவிதைகளில் சிலவும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இக்கவிதைகளில் சில ‘கவிஞர்’ ‘தினகரன்’ வாரமஞ்சரி ‘பூபாளம்’ ‘வகவாஞ்சலி’ ஆகியவற்றில் வெளிவந்தனவே. பல கவிதைகள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சி களில் ஒலிபரப்பப் பட்டவை. இன்னும்சில் வலம்புரி கவிதா வட்ட (வகவம்) க் கவியரங்குகளில் வாசிக்கப் பட்டவை.

இன்றைய ஈழத்துக் கவிகள் பற்றிய குறிப்புகள் (பூபாளம் வெளியீடு -1984) எனும் சிறு பிரசுரத்தில் கவிஞர் எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் அவர்கள் “உள்ளத்து உணர்ச்சிகளின் உயிர்பெற்ற வடிவமாகக் கவிதைகள் வெளிப்படுதல் வேண்டும் அதற்கு சமூக தரிசனமும், இதய சுத்தியும் தேவை” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்து எக்காலத் திற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும். அந்தத்தகுதி இந்தக் கவிதைகளுக்கும் உண்டா என்பதை வாசகர்களே தீர்மானிக்கட்டும்.

எனது ஆரம்பகால பாடசாலைப் படிவத்தில் மறக்கமுடியாத ஒருவர் புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களாவர். கல்வியோடு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டிய அவர்கள் அன்று எனது தலையைத் தடவி தமிழை ஒழுங்காக எழுதவும் பேசவும் கற்றுத் தந்தார்கள். அந்தப் பசுமையான நினைவுகள் இன்னும் என் மனத்தில் இருக்கின்றன. அவரிடம் கற்ற தமிழைக் கொண்டு எழுதிய எனது கவிதைகளைத் தடவி இன்று புத்தகமாக வெளியிட முன்வந்தார் புலவர்மணியின் அருமைப் புதல்வர் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள். மறக்க முடியாத இவ்விரு நிகழ்வுகளையும் நினைத்து நான் நன்றி யுடன் பெருமைப் படுகின்றேன்.

எனது ஆரம்ப காலக் கவிதைப் போக்கை நெறிப்படுத்திய தோடு மட்டுமல்லாது இத்தொகுப்புக்கும் நல்லதோர் அணிந்துரை வழங்கிய கலாநிதி எம்.எம்.நுஃமான் அவர்களுக்கும், எல்லா வகை யிலும் ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்த கவிஞர் அல் அஸ்மத் அவர்களுக்கும் அழகிய அட்டைப்படம் வரைந்தளித்த ரோஷன் ஹமீத் ஷரிபுத்தீன், ஆஷிப் ஏ. புஹாரி ஆகியோடுக்கும் அழகிய முறையில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட அன்னை வெளியிட்டகத்தாருக்கும் இத்தொகுதி வெளிவருவதற்கு பின்னால் இருந்து உதவிபுரிந்தவர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

தாவிம் அஹமது

உள்ளே

1. சழற்சிகள்
2. இன்னொரு அம்மா
3. தரணியெல்லாம் எங்கள் தாயகம்
4. யார் இவர்கள்
5. துப்பாக்கி ரவைகளே
6. எயிட்ஸ்
7. நம்பிக்கை
8. உருத்திராட்சப் பூசைகள்
9. காகிதமில்லா ஓவியங்கள்
10. பூமியின் புதல்வர்கள்
11. இன்னும் குடிடைசைகள் இருக்கின்றன.....
12. வட்டமும் கோடும்
13. இதயத்தின் கோள்கள்
14. போடுங்கள் ஒப்பத்தை
15. ஒரு வகவக் கவியரங்கில்.....
16. முதியோர்
17. வேண்டும் விடுதலை
18. இது ஒரு மாதிரிகவிதை
19. சபலங்கள்
20. நட்சத்திர யுத்தங்கள்
21. கைலாசபதி நினைவாக
22. ஹஜ்ஜாக்குப் போகிறார்
23. பல்லிக்குஞ்சு
24. பஞ்ச பூத கவிதைகள்
25. மனக்காயங்கள்
26. சில நேரங்களில் சிலர்
27. நெருப்பு
28. ஒ ! சோமாவியா
29. காலத்தை வெல்லும் கவிதைகள்
30. பட்டுப்பூச்சிகள்
31. சழத்தில் ஒரு பாரதி வேண்டுமடா
32. (வகவம்) வ-க-வ-ம்
33. பலவீனங்கள் பலவிதம்
34. வாழ்வு
35. அவன் அவள் அவன்
36. உங்க்காக ஒரு கவிதாஞ்சலி

சுழற்சிகள்

ஒரு காலம் இருந்தது
வீட்டின் கதவுகள்
திறந்து கிடந்தன

வெளிச்சமும் காற்றும்
வீட்டினுள் நுழைய
யன்னல்கள் எல்லாம்
திறந்து வைத்தோம்

இரவினில் மட்டும்
கதவுகள் அடைத்து
யன்னல்கள் அணைத்தும்
திறந்து வைத்தோம்

வீசும் காற்றும்
யன்னலின் ஊடே
வீட்டினுள் நுழைந்து
நேசக் கதை பல
பேசிச் சென்றது

பூட்டிய விழிகளைப்
புலரும் வரையில்
திறப்பதே இன்றித்
தினமும் துயின்றோம்

வீடுகள் தோறும்
சுவர்கள் இருந்தும்
திறந்த வெளியில்
உறங்குதல் போல

கவலைகள் மறந்து
கனவுகள் கண்டு
ஏழையும் செல்வரும்
இரவின் மடியில்
நாளையை மறந்து
நன்கு துயின்றோம்

ஓரு காலம் இருந்தது...

வீதியில் நடந்தோம்
எதிரே வருபவர்
எவராயிருப்பினும்
புன்னகை செய்தோம்
பதிலாய் எமக்கும்
அதுவே கிடைத்தது

வீதியில் நாங்கள்
விரைந்து நடக்கையில்
உலகம் எம்முடன்
உறவுடனிருக்கும்
உணர்வுடன் நடந்தோம்

எதிரே வருபவர்
எவராயிருப்பினும்
புன்னகை செய்தோம்

ஓரு காலம் இருந்தது.....

பயணப் பொதியுடன்
பாதையில் நடக்கையில்
சுமையினைத் தாங்கி
உதவிட எவரோ
ஓருவர் வருவார்;
அவரோ எங்கும்
அறிமுகமாகா
ஆளாயிருப்பார்

2 - சுழற்சிகள்

ஓரு காலம் இருந்தது.....

உலகமே உறவுக்
கரங்களை நீட்டி
உதவிடக் கண்டோம்

தாகம் வந்து
தண்ணீர் கேட்டால்
பானகம் தந்து
பருகவைத்த
மானுட நேயம்
மலர்ந்து மணத்தது

ஓரு காலம் இருந்தது.....

நடுநிசி தனியே
நடந்து சென்றோம்
கொடுவையில் நேரமும்
கொட்டும் மழையிலும்
குடையுடன் வருபவர்
கூடவே சேர்த்துக்
கூட்டியே செல்வார்

ஓரு காலம் இருந்தது.....

அறிமுகமில்லார்
மரணம் அறிந்தும்
பரபரப்படைந்தோம்
படுகொலைச் செய்திகள்
நடுங்க வைத்து
நம்மைக் கலக்கின.....

முதியவர் ஓருவரின்
இழப்பும் எம்மை
அதிரவே வைத்தது;

தாவிம் அஹமது - 3

ஓரு காலம் இருந்தது.....

அழையா இல்லம்
நுழையும் போதும்
அன்பே கிடைத்தது;
பிழைகள் செய்யின்
“மன்னிக்கு” என்றால்
“மறக்கு” என்று
மறுமொழி கிடைத்தது;
எதிரே இருப்பவர்
எவராயிருப்பினும்
கவலைகள் மறந்து
கைகளைக் குலுக்கினோம்.

ஓரு காலம் இருந்தது.....

ஓருவனை ஓருவன்
ஒங்கி அடிக்கையில்
இடையினில் சென்று
இணக்கம் செய்தோம்.

0 0 0 0 0

அந்தக் காலம்
சென்று மறைந்தது;
ஜயம் பயிர்த்து
அறுவடையானது;
வையம் முழுவதும்
வஞ்சக விதைகள்
வீசப்பட்டன;

வீசப்பட்ட விதைகளுக்குள்ளும்
விஷமே இருந்தது;
விஷத்திலிருந்து
வெடிகள் செய்யும்
மருந்தும் விளைந்தது;

சுழற்சிகள் - 4

வீசும் காற்றும்
விஷத்தைக் கலந்தே
பேசிச் சென்றது;

உறவுகள் உடைந்தன;
உதடுகள் மூடின;
புன்னகை மறைந்தது;
பூத்த மானுடப்
பூக்கள் உதிர்ந்தன;

எதிரிலிருந்தவர்
எதிரிகள் ஆயினர்;
மனிதன் தனித்தான்;
மனிதருள் மறைந்தான்.....

மூடிய கதவுடன்
வீடுகள் விளங்கின;
மூடிய மனத்துடன்
முகத்தினைத் திருப்பியும்;
குலுக்கிய கைகளைக்
குறுக்கியும் பதுக்கியும்
மனிதன் நடந்தான்;
மனிதருள் மறைந்தான்.....

எதிரும் புதிருமாய்
எழுந்த துவக்குகள்
அதிரத் தொடங்கின;
அன்னியம் மிகுந்தே
அமைதி மண்ணில்
உதிரம் வடிந்தது

உதிரக் கறைகள்
உறைய முன்னர்
குண்டுகள் வெடித்தன;
கொலைகள் விழுந்தன;

தாவிம் அஹமது - 5

நண்டுகள் போலும்
 மனிதரின் வாழ்க்கை.....
 எங்கு நோக்கினும்
 இழவுகள்.....இழப்புகள்.....

வருவோர் போவோர்
 மடியிலும் பொதியிலும்
 குண்டுகள் இருக்குமோ
 என்றதோர் ஜயம்
 எல்லோர் மனத்திலும்.....

இன்றைய இரவுகள்
 இமைகள் முடுதல்
 இன்றியே கழியும்.....

நாளைய இரவுகள்
 எப்படி இருக்கும்
 என்பதும் அறியோம்.....

வாழ்வும் சாவும்
 மனிதரின் கைகளில்
 இருக்கும் நிலையில்
 எவ்வோ ஒருத்தி
 மாண்டு பின்மாய்த்
 தோண்டிக் கிடைத்த
 கற்கால மனிதனின்
 விந்தைச் சுமந்து
 கர்ப்பந் தரிக்கக்
 காத்துக் கிடக்கிறாள்.....

6 - சுழற்சிகள்

யார் இவர்கள்

மீசை அரும்பாத
 மேதாவித் தனங்கள்.....
 புகையுடன் கழியும்
 புகைந்த பொழுதுகள்.....
 நீலப்படங்களின்
 பாடவருப்புகள்.....
 இன்ப உலகின்
 இனிய சஞ்சாரங்கள்.....

போதை மயக்கங்கள்
 ஆ.....ஹா.....!
 புவியில் சொர்க்கங்கள்
 சவக்களை முகங்களில்
 தெய்வீகக் கண்கள்.....

அங்கொடையும்,
 முல்லேரியாவும்
 அடைக்கலங்கள்.....

தேசம் தூங்கும்போது
 விழித்துக்கொண்டேயிருக்கும்
 தேச அபி (ன)மானங்கள்

தேசம் விழித்தபின்
 தூங்கிக் கொண்டே நடக்கும்
 தினசரி தரிசனங்கள்

அறிவியல் வளர்ச்சியின்
 அதிசயப் பரிணாமங்கள்.....
 இருபதாம் நூற்றாண்டின்
 இணையிலாச் சின்னங்கள்.....

தாவிம் அஹமது - 7

மண்ணில் இருந்துகொண்டே
விண்வெளி போகும்
மண் - கலங்கள்.....
எண்ணங்களுடன் வாழும்
சின்ன வார்ப்புக்கள்.....

சயத்தாள்களில்
ரசவாதம் செய்கின்ற
மாயச் சித்தர்கள்.....
பழுத்த பழத்தையும்
மிஞ்சிப் பழுத்த
பிஞ்சுப் பழங்கள்.....
வீட்டுக்கு வீடு
பூட்டுக்கள் இருக்கத்
திருடும்.....
புதுவித்தை கற்றவர்கள்.....

அந்திப் பொழுதுகளில்
குந்தித்தவம் செய்யும்
சந்தித்தவசிகள்.....
வீடும் உறவும்
வேப்பங்காய்கள்.....

நாற்றாண்டல்ல
ஓரு தசாப்தத்தின்
சரித்திர ஆவணங்கள்.....

தன் - நலம் கருதாப்
புன் - நிலச் செம்மறிகள்
நாளைய தேசத்தின்
நம்பிக்கை மணிகள்.....(?)
அவர்கள்.....அவர்கள்.....

பொழுது புலர்ந்ததும்
'ஹீ-ரோயின்' தேடும்
ஹீரோக்கள்.....!

10-02-1985

தினகரன் வாரமஞ்சரி

சுழற்சிகள் - 8

இன்னொரு அம்மா

பொன் விழாக்கள் பலகண்டு
 வீறு நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கும்
 விஞ்ஞானத்தாயே! உனக்கு
 சாந்தி உண்டாவதாக
 சமாதானம் கூறி உனை வாழ்த்த
 நான் அருக்கையற்றவன்;
 உனக்குச் சூட்டி மகிழ்
 என்னிடம் பூமாலைகள் இல்லை;
 'தமிழ்நாடன்' கவிதைகளையே
 மாலையாய்ச் சூட்டுகிறேன் தாயே!

உனது ஆற்றல்கள்
 அற்புதமானவை
 அதிசயக் கண்டுபிடிப்புகளால்
 புதுவாழ்வளித்த
 அமுதசுரபி ஏந்திநிற்கும்
 மணிமேகலை நீ
 சில வேளைகளில் உனது
 அட்சய பாத்திரத்தைக்
 கொள்ளையர்களுக்கும் அல்லவா
கொடுக்கிறாய்

உனது அற்புதங்களுக்கு முன்னால்
நாங்கள் தலைகுணிந்து நிற்கிறோம்.

நீ கால்பதிக்காத இடங்களுமில்லை
கை வைக்காத துறைகளுமில்லை
உனது ஆய்வுகளின் முடிவுகள்
எம்மை மகிழ்ச்சிக் கடவில்
ஆழ்த்தியதுமுண்டு;
பயங்கரத்தீயில் நனைத்ததுமுண்டு

மன்னிலே சோர்க்கத்தைக்
 கொண்டுவந்த தேவதை நீ ;இங்கு
 நரகமும் ஒன்று உண்டு
 என்பதைக் கண்டும் காணாமல்
 நீ இருப்பதை நினைத்துக்
 கவலைப்படுகிறோம் தாயே!

அந்தக் கவலையால் நாங்கள்
 அழும்போது வடியும்
 கண்ணீர்த் துளிகள்
 செந்தீர்த் துளிகளாய் மாறுவதை
 பரிசோதனைக் குழாய்களுக்குள்
 போட்டுப்
 பரிசோதித்துப் பார்
 உள்ளங்கையால்
 உலகத்தை அடக்கி
 ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும்
 அதிசயப் பெண் நீ !

நீ பிரசவித்த பிள்ளைகளின்
 கிறுக்கு மூளைகளின்
 கருக்குள் ஜனனித்த
 அழிவுச் சின்னங்கள்
 அழியாச் சின்னங்களாய்
 உருவாகிக் கொண்டிருப்பதை
 உற்றுப்பார் தாயே !

விதம் விதமான மனிதர்களை
 பரிசோதனைக் குழாய்களுக்குள்
 உற்பத்திசெய்யப் போகின்ற
 உனது பிரகடனத்தை அறிந்து
 அதிர்ச்சி அடைந்தோம்.

மனிதர்களை உருவாக்குந் திறமை
 உனக்கு உண்டு
 ஏற்றுக் கொள்கிறோம்
 மனிதத்தைப் படைக்க நீ
 மறக்கும் போது,
 உனது பலவீனங் கண்டு
 விசனப் படுகிறோம் தாயே!

மனிதனை மனிதன் சாப்பிடப் பார்க்கும்
 பசிவெறியைத் தணிப்பதற்கு
 மாத்திரை ஒன்று கண்டுபிடி தாயே!
 பயிர்க்களை பறிக்க
 ரசாயனம் தந்தாய்;
 மனிதக் ‘களை’ பறிக்க
 வழியுண்டா தாயே.....

நீ தூவிய பூக்களோ
 சுகந்த மனம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கையில்
 தெளித்த அசிட் துளிகளோ
 ழுமியின் மேனியைப்
 பொசுக்கிக் கொண்டிருக்கிறதே!

இயந்திர எலக்ட்ரோனிக்
 கம்பியூட்டர் சாதனங்களால்
 மனித உழைப்பைச்
 சுரண்டிக் கிழித்த
 அரக்கியும் நீதான்

மனிதர்களை நீ
 விலைமதிப்பே அற்ற
 உயர்தினையாகவும் பார்க்கிறாய்
 விலை மதிப்பு அற்ற
 அஃறினையாகவும் பார்க்கிறாய்
 ஏனிந்தப் பாரபட்சம் தாயே!

உனது பிள்ளைகள்
 சந்திரனிலிருந்து கொண்டு வந்த
 கற்களைப் பூமியில் விற்றாவது
 பஞ்சம் போக்குவார்கள் என
 எதிர் பார்த்தாதாம், அவை;
 பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து
 ஏமாந்தோம்

‘எயிடல்’ வைரசுகள்
 உனக்குச் சவாலாக இருக்கலாம்
 மானுட தர்மம் சவாலாயிருப்பதை
 மறுக்கிறோம் தாயே!

செவ்வாய்க் கிரகத்துக்கு
 உனது பேரப்பிள்ளைகளையாவது
 அனுப்பவேண்டும் என்று
 கங்கணம் கட்டியுள்ளாய்
 அப்போது
 பூமியில் வாசிக்கப்படாதிருக்கும்
 எமது கவிதைகளையும் கூடவே
 அனுப்பிவிடு தாயே!

வருங்காலத்தில் அங்கு
 வரவிருக்கும் உனது
 பூட்டப் பிள்ளைகளாவது அவற்றை
 வாசித்துப் பார்க்கட்டும்!

தரணியெலாம் எங்கள் தாயகமாம்

வேண்டாம் இந்த அனு உலைகள்;
வினையும் நிலங்கள் பாரெங்கும்
நீண்டு கிடப்பதைப் பாருங்கள்;
நேசக் கரங்களை நீட்டுங்கள்

நாக சாகியின் காதுகளே
நன்றாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்;
சாகும் வழிகள் சமைக்கின்ற
சத்திய சிலர்கள் பேசுகின்றார்

“அனுவால் எங்கள் எதிரிகளை
அழிக்கக் குண்டுகள் சமைத்துள்ளோம்;
மனிதரை மட்டும் அவையழிக்கும்
மற்றும் பொருட்கள் நிலைத்திருக்கும்”

ஹிரோ சோ நகரத்தின்
கிழவரில் ஒருவரைக் கேளுங்கள்;
பாரோம் இனிஇக் கொடுமையெனப்
பகர்வார் இதயம் கரைந்துவிடும்.

வேண்டாம் இந்த அனு உலைகள்;
வினையாட் டல்ல நம்வாழ்வு
மூன்றாம் உலக நாடுகளே
மௌனம் ஏன்தான் கொள்கின்றீர்?

காடைத்தனங்கள் புரிந்திடுவோர்
கண்ணிய வான்கள் ஆகாரே,
மேடைகட்டி முழங்கிடினும்
வெறியர் வீரர் ஆஜாரோ?

முன்றாம் உலக நாடுகள்தம்
முயற்சி யெல்லாம் வீணாமே
தோண்றா யுகங்கள் தோற்றிடவே
துடிப்போர் தம்மை அடக்குங்கள்

வேண்டாம் இந்த அனு உலைகள்;
விரைவாய் ஒன்று கூடுங்கள்;
தூண்டில் புழுவாய்த் துடிக்கின்றோர்
துயரம் துடைக்க ஓடுங்கள்

பாரில் உணவுப் பஞ்சத்தால்
பாதி வாழ்க்கை வாழ்வோரை
நேரில் சென்று பாருங்கள்;
நெஞ்சைத் தொட்டுக் கேளுங்கள்

போரில் எழுந்த புழுதியிலே
பூமி இன்னும் மிதக்கிறதே!
ஆறாய் ஓடிய குருதியிலே
அழகிய புற்கள் முளைக்கிறதே!

அந்தப் புற்களைக் கேளுங்கள்;
ஆயிரம் கதைகள் அவை கூறும்;
சிந்தனை தன்னை மனிதகுலச்
செழிப்பை நோக்கிச் செலுத்துங்கள்

வேண்டாம் இந்த அனு உலைகள்;
வீணே விரயம் செய்யாதீர்
நீண்ட மனித வரலாற்றின்
நிழல்கள் மறையா திருக்கட்டும்

மனிதனை இறைவன் இவ்வுலகில்
மகிழ்வாய் வாழப் படைத்துள்ளான்;
புனித மறைகள் புகல்கின்ற
போதனை அனைத்தும் மீட்டுங்கள்

வங்க தேச மக்களவர்
வாழ்வை உயரச் செய்யுங்கள்;
அங்க வீனர் ஒளி பெறவே
அறிவுத் தீபம் ஏற்றுங்கள்

வீடே இன்றி வாழ்ந்திடுவோர்
வீட்டைச் சென்று பாருங்கள்;
ஆடை இல்லா மனிதருக்கும்
ஆடை தந்தே உதவுங்கள்

தொற்று நோயால் வருந்துகின்றோர்
துயரம் போக்கி மகிழுங்கள்;
குற்றம் இல்லா இளைஞர்களைக்
கொண்ட சமூகம் காணுங்கள்

வடக்கே பனியால் மூடியுள்
பாலை நிலங்களை மாற்றி, மக்கள்
குடற்பசி போக்கும் நல்லினத்துக்
கோதுமை விதைகளைத் தூவுங்கள்

அங்கோர் இருள்குழ் கண்டமெனும்
ஆபிரிக்காவின் காடுகளில்
தங்கம் விளையச் செய்துலகச்
சரித்திரம் ஒன்றைப் படையுங்கள்

உப்பு நீரைத் தூய்தாக்கும்
உயரிய பணியினைச் செய்யுங்கள்;
செப்ப னிடாத தரிசுகளைச்
செழிக்கும் நிலங்களாய் ஆக்குங்கள்

மனிதனை அழிக்கும் சக்தியினை
வாழ்வு கொடுக்கும் சக்தி எனப்
புனித நோக்குடன் மாற்றுங்கள்;
புவியின் பஞ்சம் போக்குங்கள்

வேண்டாம் இந்த அனு உலைகள்;
விஷமம் செய்யும் அரசுகளே,
ஆண்டவன் படைத்த இவ்வுலகம்
அனைத்தும் எங்கள் தாயகமே!

வகவக் கவியரங்கு

20 - 12 - 1981

துப்பாக்கி ரவைகளே

துப்பாக்கி ரவைகளே
நீங்கள் ஏன்
தொடர்ந்து மனிதர்களின்
உடல்களைத்
தப்பாகத் துளைக்கின்றீர்கள்?

சமாதானப் புறாக்களை
சாதாரண
அப்பாவி மக்களை
அடிக்கடி சுடலைக்கு
அனுப்பி வைக்கின்றீர்களே
நீங்கள்
எப்போது உங்கள் வேகத்தை
இழக்கப் போகின்றீர்கள்.....

உங்களை
உற்பத்தி செய்கின்ற
உலைகளை நீங்கள்
வெடிக்கச் செய்யுங்கள்
எங்கோ இருந்து
ஏவும் மனிதரின்
அங்கம்புகுந்து அழித்துவிடுங்கள்
எங்களின் மன்னில்
இரத்த வெறியாடும்
எத்தர்களை அழியுங்கள்

உலகம் மனிதர்களுக்கு
சுதந்திரமாக
உலவித்திரியவே
படைக்கப்பட்டது

கலகம் செய்வோரின்
 கைகளில் நீங்கள்
 போய்ச் சேர்வதனால்
 விளையும் தீமைகளோ அனந்தம்
 வேடிக்கையாமோ
 மனித வாழ்வு;

அழிவை நோக்கி
 நீங்கள் பாய்வதனால்
 அமைதிப் புறாக்களும்
 விழித்தேயிருக்கும்

போர்முணையில் மட்டுமா
 நீங்கள்
 புழுதி கிளப்புகின்றீர்கள்?
 நேர் நின்று போராடும்
 நிலையில்லா மனித
 நெஞ்சையும் துளைக்கின்றீர்களே!

கூரான் ஆயுதங்களையும் விடக்
 கொடுமை செய்கின்ற
 துப்பாக்கி ரவைகளே!
 பார் ஒன்று பட்டால்
 நீங்களௌல்லாம்
 பாதாளக் கிடங்குகளில்
 புதைக்கப்படுவீர்கள்!

வகவக் கவியரங்கு
 03-03-1988

எஃட்ஸ் (AIDS)

யுத்த மேகங்கள்
சமாதானமழை பொழியாதாவென
ஏங்கிக்கிடந்தது டூமி.....

போதைப் பொருள்
உற்பத்திக்கும், கடத்தலுக்கும்
எதிரான சர்வதேசப்
போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன.....

“உலக வளங்கள்
வறுமைப் பிணியால்
வாடுகின்ற மாந்தருக்கு
பங்கிடப்படல் வேண்டும்’’
என்கின்ற பாடல்கள்
இசைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.....

‘‘சமாதானத்துக்கே
அனு ஆயுதங்கள்’’ எனும்
சத்தங்கள் ஓய்ந்து, இரசாயன
அனு ஆயுத ஓழிப்பு ஒப்பந்தங்கள்
அச்சிடப்படாமலிருந்தன.....

சர்வதேச பயங்கரவாதம் சில
வல்லரசுகளுக்கும், அவற்றின்
'வளர்ப்புப் பிள்ளை'களுக்கும்
சவால்விட்டுக் கொண்டிருந்தது.....

உயிரியல் வரலாற்றிலொரு
புதிய பரினாமத்தை உருவாக்க
விஞ்ஞானிகள், அயராது
உழைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.....

விண்வெளிப் பயணங்களும்
ஆழ்கடல் ஆய்வுகளும்
மனுக்குலத்தின்
மேன்மைக்காக
மேற்கொள்ளப்பட்டன.....

‘‘2000ம் ஆண்டுகளில்
எல்லோருக்கும் நல்வாழ்வு’’
உலகளாவிய
திட்டங்கள் தடல்புடலாய்
கட்டங்கட்டமாகக்
கையாளப்பட்டன.....

பாலியல் நோய்களை உலகப்
பரப்பிலிருந்தே, முற்றாய்
விரட்டி ஒட்டுவதற்கான.....
முயற்சியில் மருத்துவர்
உயிர்ச்சிகள் கண்டனர்.....

அதிநவீனமயப்படுத்தப்பட்ட
எலக்ரோனிக், இரசாயனக்
கண்டுபிடிப்புகளால்
மருத்துவ உலகு
புதுப்புதுச்
சவால்களைச்
சமாளித்துக் கொண்டிருந்தது.....

பணபலமுடையோர்
நோய்களின் கொடுமையை
எளிதினில் வெல்லலாம் என்று
இறு மாந்திருந்தனர்
ஆயினும்; மருத்துவ
ஆய்வு அறிக்கையொன்று
அதிர்ச்சியைத் தந்தது.....
அதனால் இந்த
உலகே அதிர்ந்தது.....

மனித இனத்தின்
சாபக் கேடாக
வந்து நுழைந்தது
'எய்ட்ஸ்'.....

எச். ஐ. வி. எனும்
நுண்ணுடலி ஓன்றின்
நுழைவினால்
அனுவைப் பிளந்து,
ஆற்றல் கண்ட
மனிதன் அதிர்ந்தான்.....

புடைத்த நாளங்களில் ஏற்றுகின்ற
போதை மருந்து ஊசிகள்.....
வரம்பு மீறிய
பாலுறவு சேட்டைகளின்
பக்கவிளைவுகள்.....
மனித இனத்துக்குக்
கூவியாய்க்கிடைத்தது
'எய்ட்ஸ்'.....

மருத்துவ ஆய்வுகள்
திருத்தப் படுவதற்காய்
மீண்டும்
முடுக்கப்பட்டன.....

முடிவில்லா முடிவு.....இதுவரை
'எய்ட்ஸ்'
அறிவியல் யுகத்தின்
புரியாப் புதிரெனப்
பயங்கரமாகப் பதுங்கியிருந்து கொண்டும்
வரம்பு மீறிய
பாலுறவுச் சேட்டைகளுக்குக்
கட்டுப்பாடுகள் விதித்துக்கொண்டும்
கைகொட்டிச் சிரிக்கிறது.....

நம்பிக்கை

இதயத்தின் பின்னணியில்
இருக்கின்ற வீணையினை
யார் மீட்டுகின்றார்?

இங்கே
யார் மீட்டுகின்றார்?
எந்தன்

இதயத்தின் வீணையிலே
எழுந்துவரும் நாத இசை
புதியதோர் உணர்ச்சியினைப்
பொங்கி எழச் செய்கிறதே!

வீணையின் நாத இசை
விரித்தே எழுந்துவரும்
ஆணைகள் என் மனதில்
அடித்தளத்தில் பிறந்து வரும்

இதயத்தின் வீணையினை
எவர் வந்து மீட்டினென்ன
புதிய பல ராகங்கள்
அதிலிருந்து வரின் போதும்
இதயத்தில் மீட்டுமந்த
இன்ப வீணை இசை
புதியதோர் உலகத்தை
எனக்களித்தாலது போதும்!

அப்புதிய உலகத்தில்
வாழவரும் அனைவருமே
ஓப்பில்லா உயர்வு பெறும்
உழைப்பாளி ஆவார்கள்.

எத்தனையோ காலங்களாய் நான்
கேட்காமலிருந்துவந்த
செத்துவிட்ட ராகங்களும்
ருசவிக்கின்பம் அளிக்கிறதே!
அந்த ஒரு நம்பிக்கை
அடிமனதில் இருப்பதனால்
சிந்தையிலே பெருமகிழ்ச்சி
திரண்டு வருகிறதே!

‘கவிஞர்’
1970

தாஸிம் அஹமது

21

உருவகக் கவிதை :

உருத்திராட்சப் பூணகள்

பூணை ஒன்று கழுத்தில்
 உருட்திராட்ச மாலைகளைப்
 போட்டுக் கொண்டு
 உலா வந்தது

“பால்தான் பருகுவோம்
 பழங்களே உண்போம்
 எவிகள் எமது நண்பர்கள்”

“கடல் வற்றி மீன்கள்
 கருவாடேயானாலும்
 குடல் வற்றி சாவோமேயன்றி
 கொண்ட கொள்கை
 கைவிடோம்”

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்
 நமனை அஞ்சோம்
 ஏமாற்றும் பூணகளும்
 எம்மிடையே இருக்கின்றன
 எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை”
 என்றது

கழுத்தில் தொங்கிய
 உருத்திராட்ச மாலைகள்
 காற்றில் அசைந்தன.....
 வீசிய காற்றுடன் ஒருவகை
 வாசமும் கவந்து வந்தது

பூனையின்
 மீசை மயிர்கள்
 மேலும் கீழுமாய்த்
 துடிக்கத் தொடங்கின.....

 சென்று வருகிறேன்
 ஓரிடம் என்று, ஒரே
 பாய்ச்சலுடன் பூனை
 பார்வையில் மறைந்தது.....

 பாய்ச்சலின் வேகத்தில்
 உருட்திராட்ச மாலைகள்
 உடைந்து
 மணிகள் சிதறி
 மண்ணில் உருண்டன.....

கீச்சென்று
 கிளம்பிவந்த ஒரு
 எலியின் ஒலி
 எங்கிருந்தோ கேட்டது.....

காகிதமில்லா ஓவியங்கள்

கங்குல் பிரியவில்லை
 கருமை தொடர்கிறது
 அங்கோர் தெருவோரம்
 அவனோ துயில்கின்றான்
 அவனுக்குள்
 வெந்த புண்கள்பல
 வெகு நாளாய்ப் புரையோடி
 நொந்து நொந்து
 நோய்வாய்ப்பட்டு
 இறுதியிலே
 இந்தக் கோலமொன்றே
 இப்போதிருக்கிறது

வெந்த புண்களினால்
 வெகுநாள் துயருற்று
 நொந்து நொந்து
 நோய்ப்பட்ட அவனுக்கோ
 அந்தத் தெருவோரம்
 அழகான மாளிகையாம்

ஈடாகக் கிடைத்த ஒரு சாண்
 வயிற்றை நிரப்புவதற்காய்
 கோடானுகோடி வியர்த்துளிகள்
 கொட்டி
 ‘மூடா! மடையா! சோம்பேறி!’
 என்றெல்லாம் அவனின்
 கூடப்பிறந்த அண்ணனும் பேசாத
 கொடும் வார்த்தை கேட்டு
 மாடாக உழைத்து
 வந்தவன்தான் அவன்

அவனுக்குப் பக்கத்தில்
 இன்னொருவனிருந்து
 தன்னுடைய உழைப்புக்குத்
 தகுந்த ஊதியத்தை
 எப்படிக் கேட்கலாம்
 என்று நினைக்கின்றான்

 இன்னுமொரு பக்கத்தில்
 இன்னொருவனிருந்து
 அன்னை இவ்வுலகில்
 என்னை எதற்குத்தான்
 ஈன்றாளோ என்று
 சிந்தனையிலாழ்த்து
 சிரிக்கின்றான்.....

அடுத்து ஒருவன்
 அங்கிருக்கின்றான்
 அவனுக்கோ நெடுநாளாய்
 அரைவயிறும் நிரம்பவில்லை.....

 எல்லோரும் ஒன்றாய்
 இருக்கின்றார் தெருவோரம்

 எல்லா நாட்டிலும்
 இருக்கின்ற தெருக்களில்
 உள்ளோர் அனைவரும்
 ஒன்று படுகின்றார்

 அந்தத் தெருவோரம்
 ஆறுதலாய்த் துயில் செய்தோன்
 நித்திரையிலிருந்தபடி
 “போராட்டம்.....போராட்டம்.....
 எல்லோரும் வாருங்கள்.....”
 என்று கத்துகிறான்

பக்கத்திலுள்ளோர்
 பார்த்துச் சிரிக்கின்றார்
 நொந்த புண்ணெல்லாம்
 நோவாறிப் போனதுபோல்
 அந்த நோயாளி
 அரண்டு துயில்கின்றான்!

பூமியின் புதல்வர்கள்

கண்களில் கவியும் எதிர்காலக்
கற்பனைகள்.....

முகங்களில் முதிரும்
கடந்தகாலக் கவலைகள்.....

நாகரிக உலகில்
நாட்களைக் கடத்திக்கொண்டு
சோகங்களை உடமைகளாகச்
சுமந்து திரிபவர்கள்.....

தேசிய வீரர்களின்
பட்டியல்களில் இடம்பெறாத
சர்வதேச வீரர்கள்.....

சொகுசாக வாழ்வோரின்
சூழல் சுற்றாடால்களை
மாசு படுத்த வந்த
மண்ணின் மைந்தர்கள்.....

சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்களின்
வாய்களுக்கு அவல்போடும்
வரலாற்று நாயகர்கள்.....

‘‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனும்’’
பண்டைத்தமிழரின் பண்பாட்டைப்
போகும் இடங்களுக்கெல்லாம்
போதனை செய்பவர்கள்.....

‘‘பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே’’
எனும் மொழியைப் பொய்யாக்கி
புகுந்த இடங்களில்
தங்கள் நாடுகளின் பெயர்களை

அடிக்கடி
ஞாபகப் படுத்தவைக்கும்
நல்லெண்ணைத் தொதுவர்கள்.....

உயிர்களே இல்லாது இந்த
உலகைத் தமதாக்கி
மரணப்
புயலுக்குள் அகப்பட்டுப்
போனவரும் பலருண்டு

இடம்விட்டு இடம் பெயரும்போது
வழியிலே சிக்களை ஈன்று
ஆதிவாசிகளின் வாழ்க்கை முறையை
ஆதாரப்படுத்துபவர்கள்.....

உறவுகளையும், உறையுள்களையும்
உள்ள சுகங்களையும் இழந்து
சிறுகள் ஒடிந்தும் பறந்து திரியும்
சரணாலயம் இல்லாச்
சமாதானப் புறாக்கள்

மண்வெறி பிடித்தவர்களுக்கு
மந்தைக் கூட்டங்கள்.....
மனித உரிமைகள் காக்கும் புனிதமானவர்களின்
கண்களில் படாத
கனவுலக யாத்திரீகர்கள்.....

விலங்குகளின் நலன்கள் பேணும்
ஜீவகாருண்ய ஜீவிகளின்
இதயங்களில்கூட இடம்பெறாமல்
உதயங்களைக்காணலூடிக்கொண்டிருப்பவர்கள்

உயிரைக்கையில் பிடித்துக்கொண்டு
தப்பிப் பிழைத்ததனால் இந்தப்
பெயரைத் தாங்கியவர்கள்.....

போரின் கொடுமைகளும்
 புயலின் சீற்றங்களும்
 வெள்ளத்தின் அனர்த்தங்களும்
 பட்டினிச் சாவுகளும்
 மண் சரிவுகளும்
 பூமியதிர்ச்சிகளும்
 வறட்சியின் நெருட்சிகளும்தாம்
 பொதுவுடமைக் கொள்கையைப்
 போதித்து, இவர்களுக்கு
 உலக அகராதியில் ஒர் இடத்தைப்
 பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறது

“சாதி இரண்டொழிய வேறின்” றித்
 தத்தமது நாடுகளின்
 தேசியக் கொடிகள் அனைத்தையும்
 வீசி எறிந்து விட்டு
 ஒரே கொடியின் கீழ் ஒன்றுபட்டவர்களாய்
 உலகெங்கும் ஒரு கோடி
 எழுபது இலட்சம் பேர்
 இருப்பதாக ஒரு செய்தி.....

ஒரு சில இலட்சம் பேருக்கே
 ஒரு தனிக்குடியரசு
 இவர்கள்
 எந்தக் குடியரசும் இல்லாத மண்ணின்
 சொந்தக்காரர்கள்.....

புதியவிந்தப் பூமியின் புதல்வருக்காய்
 நதிக்கரை நாகரிகங்களைத்
 தோற்றுவித்த வரலாற்றுப் பக்கங்கள் கூட
 முற்றுப் பெறாத வெற்றுப்பக்கங்களைப்
 பெற்று
 விரிந்து கிடக்கின்றன.....

20-10-1992

இன்னும் குடிசைகள் இருக்கின்றன

அந்தக் குடிசையினுள்ளே சிலபேர்
 கலக்கம் சூழ்ந்த போதினிலும்
 கவலையின்றி வசிக்கின்றார்
 எந்தச் சுகமும் அவர்க்கில்லை
 இரவும் பகலும் அவர்களுக்கு
 என்றும் ஒன்றாய்த் தோன்றுவதும்
 சொந்தமில்லா வாழ்க்கையிலே
 தூங்கி எழுவதும்தான் மிச்சம்

அந்தக் குடிசையின் கதவுகளோ
 எந்த நேரமும் அடைத்திருக்கும்
 அதற்குள் நடக்கும் மர்மத்தை
 அவர்களேயன்றி யாரறிவார்
 இந்தப் பெரிய கோபுரங்கள்
 எழுந்து இருந்தால் அவர்க்கென்ன?
 அந்தக் குடிசை அவர்களுக்கோ
 அழகாயமைந்த மாளிகையாம்!

கோபுரத்தின் வாயில்களும்
 மாளிகையின் கதவுகளும்
 சோபனமாகத் திறந்திருந்தால்
 சுந்தரமாகக் காட்சிதரும்
 கோபுரத்தின் வாயில்களும்
 மாளிகையின் கதவுகளும்
 திறந்திருந்தால், அவர்க்கென்ன?
 அவர்கள் என்றும் இவற்றையெல்லாம்
 திரும்பிப்பார்க்கவே விரும்பாரே!

23-07-1969

வட்டமும் கோடும்

ஓரு வட்டம் வரை
இரு சம கோடுகள் போடு ;

வரைந்த வட்டம்
முடிந்த ஒன்றாய்த்
தொடங்கிய இடத்தில் முடியும்

முடிந்த வரை
சம கோடுகளை நீட்டு ;
அவை
தொடரும் இணையாது

வாழ்க்கை
ஓரு வட்டமா
சம கோடுகளா?

வட்டத்துக்குமேல்
வட்டங்கள்
வரைந்தாலும்
வட்டம் வட்டம்தான்

வட்டத்துக்குள்
வாழ்க்கையை
வரையறை செய்யாதே

சம கோடுகளில் நின்று
நெடுந்தூரம் பயணஞ் செய்

சமூற்சிகள்

30

வட்டத்துக்குச்
 சுழற்சிகள் உண்டு
 வாழ்க்கை ஒரு
 வட்டம் என்றால்,
 மீண்டும்
 சிசவாய்ப் பிறப்பெடு

நீண்ட சம கோடுகள்
 என்றால், அவற்றை
 நிரைப்படுத்து

இன்பக் கோடுகளையும்
 துன்பக் கோடுகளையும்
 சமப்படுத்து
 முடிவில்லாமல் அவை
 முடியட்டும்

1992

இதயத்தின் கோள்கள்

இதயத்தில் எத்தனையோ
கோளங்கள் சுழல்கின்றன!

அவை

புதிரான பற்பலவாம்
மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தி
அதிபெரிய புரட்சி செய்யும்
ஆற்றல்களும் பெற்றவையே
ஆகையினால்

இதயத்தில் சுழல்கின்ற
கோளங்கள் அத்தனையும்
வானத்தில் சுழல்கின்ற
வடிவங்கள் போலுமல்ல

இதயத்தில் சுழல்கின்ற
கோளங்கள் அத்தனையும்
எங்களது உணர்வுடனே
சுழன்றுவரும் தன்மையினால்
எங்களது மனத்திறையில்
எத்தனையோ மாறுதல்கள்.....

இன்பத்தைச் சுழற்றிடவே
இருக்கிறது ஒரு கோளம்
துன்பத்தைத் தினந் தினமும்
சுழற்றுவது மறுகோளம்
இன்பத்தைத் துன்பத்தை
இரண்டையுமே சேர்த்தெடுத்து
ஒன்றாகச் சுழற்றுவது
உள்ளத்தின் கோள்களிலே
யுரியாத கோளாகும்!

அன்புக்கு ஒரு கோளம்
 ஆசைக்கு ஒரு கோளம்
 பண்புக்கு ஒரு கோளம்
 பக்திக்கு ஒரு கோளம்
 துன்பத்தின் மத்தியிலே
 தொடர்கின்ற கடும்போரை
 வெறியாக்கி அலைப்பதற்கு
 வேறாக ஒரு கோளம்!

இவ்வாறாய்
 எண்ணில்லாக் கோளங்கள்
 இதயத்தின் மத்தியிலே
 சுழல்கின்ற தன்மையினால்
 எங்களது வாழ்க்கையுமே
 எண்ணில்லாக் கோளங்கள்
 இணைந்துள்ள வானம்போல்
 இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது!

23-07-1992

போடுங்கள் ஒப்பத்தை

போடுங்கள் உங்கள் ஒப்பத்தை
புதிதான இந்தப் பெட்டிசத்தில்.....
வாடும் எழுத்தாளர் இங்கு
மனம் திறந்து போலிகளைச்
சாடி எழுதுகின்ற அந்தச்
சத்தியத்தை விலைபேசும்
'காடி' மனிதர்களை இனம்
கண்டு கொள்வதற்காய்ப்
போடுங்கள் உங்கள் ஒப்பத்தை
புதிதான இந்தப் பெட்டிசத்தில்

கற்பனைத் தணல் கொண்டு
காரமாய்ப் படைக்கின்ற
அற்புதப் படையல்களை
ஆழமுள்ள கருத்துக்களை
விற்பனைப் பொருளாக்கி
விலைபேசி ஏய்த்து வாழும்
அற்பர்கள் செய்கின்ற
அட்டகாசங்கள் தம்மைக்
கப்பலேற்றி ஓட்டிக்
காத தூரம் அனுப்பிவைக்கப்
போடுங்கள் உங்கள் ஒப்பத்தை
புதிதான இந்த பெட்டிசத்தில்

உள்ளதைச் சொல்லி நல்ல
யர்ந்த இலக்கியத்தை
அள்ளித்தருகின்றோர் சமுகத்தில்
அசையாமல் துயில்வோரைப்
பள்ளியேழுச் செய்கின்ற
பணியினைச் செய்கையிலே

என்னி நகையாடிச் சுயலாப
 ஏப்பமிடும் முதலைகளின்
 கள்ள நோக்கங்கள் தம்மைக்
 கசக்கிப் பிழிந்தெறியப்
 போடுங்கள் உங்கள் ஒப்பத்தை
 புதிதான இந்தப் பெட்டி சத்தில்

உழைக்கும் வர்க்கத்தின்
 உழைப்பினைச் சுரண்டிப்
 பிழைக்கும் மனிதர்களின்
 பிளைகளைப் பொறுத்திடலாம்
 தழைக்கும் மானுட
 தர்மத்தை நசக்கிப்
 பழித்து வாழ்வோரின்
 பகல்வேஷம் பொறுத்திடலாம்
 எழுத்தால் உயர்ந்த
 இலட்சியங்கள் தம்மை
 அழுத்தமாய்ப் போதிக்கும்
 ஆற்றல் உள்ளவரின்
 எழுத்தை விலைபேசும்
 இழி செயல் பொறுத்திடோம்

ஆதவினால் அன்பர்களே
 அழகான எழுத்துலக
 சாதனைகள் செய்திடவும்
 சத்தியத்தை நிலைநாட்டி
 மோதவரும் இலக்கிய
 முடிச்சு மாறிகளைப்
 பேதம் காண்பதற்கும்
 பிழைதிருத்தம் செய்திடவும்
 நீதியினால் இலக்கியத்தை
 நெறியாள்கை செய்திடவும்
 சாதி சமயம் கருதாது
 சமைத்து வந்த பெட்டிசத்தில்
 போடுங்கள் உங்கள் ஒப்பத்தை
 புதியதோர் உலகு செய்வோம்!

வகவக் கவியரங்கு
 22-06-1982

தாஸிம் அஹமது

35

ஓரு வகவக் கவியரங்கில்

“கவிதை -

முனைப்பாக்கப்பட்ட பேச்சு”

இது

ஆங்கில விமர்சகர்களின்

பேச்சு

நாங்கள் கவிதைகளில் பேசுவோம்
மொகலாய மன்னர்கள் போல்ல
நாட்டார் பாடல்களில் வரும்
பாட்டுப் பாத்திரங்கள் போல

நாங்கள்

கவிதைகளில் பேசும்போது

ஒலி பெருக்கிகள் தேவையில்லை

காகிதமும்

பேனாவும்

எங்கள் கவிதைகளைப்

பதிவு செய்யும்

ரோணியோ மெழின்களும்

ஒவியக் கைகளும்

மாதமொருமுறை

எங்கள் கவிதைகளை

மலரச் செய்யும்.....

மஞ்சரிகளும் மாசிகைகளும்

நெஞ்சப் பதிவுகள் செய்யும்

எங்கள் கவிதைகள்

செவிகளில் ஒவிப்பதைவிட

இதயத்தில் ஒவிப்பதையே

எதிர்பார்க்கிறோம்.....

சமற்சிகள்

36

ஆதலால்தான் -

வகவத்தை நாங்கள்
கண்ணீரால் காத்தோம்
“கருகத் திருவுளமோ?”

எரியும் பிரச்சினைகள்
எங்கள் கவியாகத்தை
மேலும் மேலும்
எரியச் செய்யட்டும்

மரபும் புதிதும் எங்கள்
கண்களின்
மாணிக்கங்கள்

அரசியல்
காகக்கூட்டில்
முட்டையிடாத
கவிக்குயில்கள் நாங்கள்

திறந்த கவியரங்கக்
கிளைகளில்.....
பெளர்ணமி தினத்தில்.....
பறந்து பறந்து
கூவி வந்தோம்

தேசம் தீக்குளித்தபோது
எங்கள் கற்பனைச் சட்டிகள்
பொங்கி வழிந்தன.....
சூடு தணியாமல்
சுற்றித் திரிந்தோம.....
பாடுவதற்குக் கிடைத்த
கவிதை முகாம்கள் எல்லாம்
அக்திகள் முகாம்கள்
ஆக்கப்பட்டன.....

தேசம் தீக்குளித்தாலும்
வெண்மை மாறாத
வலம்புரிச் சங்குகள் நாங்கள்

சுடச் சுடத்தான்

எங்கள்

சுதந்திரச் சிந்தனைகளும்

வெண்மை பெறும்

“தரணியெலாம் எங்கள்

தாயகமாம்” என்ற

தாரக மந்திரத்தைத்

தாங்கி வந்தோம்

எங்கள் தாரக மந்திரம்

கவியரங்குகளில் மட்டும்தான்

தவிலடித்தது

ஐமலையின்

ஐவாலைகளால்

தரணியெலாம் எங்கள்

தாயகமாயிற்று.....

அறிஞனின் பேனாமுனைகள்

போர் முனைகளின்

வாள் முனைகளைவிட மேலானவை மாது

ஒரு மணிநேரப் பேச்சை

ஒரு வரியில் சொல்லும்

கவிதா அறிஞர்கள் நாங்கள்

ஆகையினால்

எங்கள் பேனா முனைகளும்

போர் முனைகளின்

வாள் முனைகளைவிட

வலிமை மிக்கவை.....

சமூகத்தின்

வாள்களினால் எதிரிகளின்
வாழ்க்கையையே முடிக்கலாம்
ஆனால் எங்கள்
பேனா முனைகளோ
ழுமியையே உருட்டிவிடும்
நீள் முனைகள் கொண்டதனால்
சில வேளைகளில் - அவை
சில மனிதர்களின் நெஞ்சுகளைத் தொடுவதற்கும் நீள்ளாம்

யதார்த்த இலக்கியம்
படைக்கும்
பதார்த்தங்களைத் தேடி
எங்கள் சிந்தனைப் பறவைகள்
சிறகடிக்கும்

பேனாக்களில்

மை தீர்ந்து விட்டால்
அவற்றை வீசிவிட்டுப்
புதிய பேனாக்கள்
வாங்குவதுபோல்
எங்கள் சிந்தனைப் பேனாக்களில்
கற்பனை மை
சிந்துவதுமில்லை
தீர்ந்து வீடுவதுமில்லை
அவை தொடர்ந்து
ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும்
ஊறிக்கொண்டேயிருக்கும் !

கவிதைகள்
 எங்கள் கைத்துப்பாக்கிகள்
 ஒரு கையில் கவிதையையும்
 மறு கையில் சமாதானப் புறாவையும்
 ஏந்திப் பிடியுங்கள்.....

 சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக வரி
 எதிரான போட்டுமொத்த சமூகத்திற்கு
 வேட்டுக்களைத்
 தீர்த்த பின்னர்
 சமாதானப்புறாவைப் பறக்கவிடுங்கள்.....
 அது இந்தப் பூமியைச் சுற்றிவந்து
 புதுச்சரிதம் படைக்கட்டும்!

வகவக் கவியரங்கு

1985

முதியோர்

முதியவர்களை ஒரு
கவிதையாக்கவெனப்
பேனாப்பிடித்தேன்
பெரிதாய்க் கற்பனை
பிறக்கவில்லை;
ஏனோ, நானோ
இன்னும் முதிரவில்லை
என்பதனாலோ?

ஆனாலும் அவர்கள்
புதுக்கவிதைகளின் முன்
மரபுக்கவிதைகள்.....

ஆடிக்களித்த
வாழ்வு இசைத்தட்டின்
பாடிக் கழித்த
பழைய பாடல்கள்.....

ஓடிக்கிழிந்து
ஒதுக்கப்பட்டு
மூலையில்
சூடிக் குவிந்து கிடக்கும்
படச்சருள்கள்.....

சூடிக்களைந்த மாலைகளில்
வாடி வதங்கிக் காணும்
வகை வகைப் பூக்கள்.....

கோடிக்கணக்கான
பக்கங்களைக் கொண்ட
பூமிப் புத்தகத்தின்
முடிக்கிடக்கும்
முடியாப் பக்கங்கள்.....

காய்த்துக் கனிந்து
விதைத்து, இலையுதிர்த்து
மொட்டை மரமாய் நிற்கும்
பட்ட மரங்கள்.....

காலத்தாய் சுமக்கும்
பெண்ம் பெரிய
சின்னக் குழந்தைகள்.....

குருத்து ஒலைகளுக்குப்
பழுத்த ஒலைகள்.....
உடைக்கப்பட்டு
இணைக்கப்படாது
இற்றுப்போகும்
ஒற்றைச்சங்கிலி வளையங்கள்.....

வகை வகையாம்
உணவுகளுக்கு வாசம்
பெற்றுக் கொடுத்தபின்
வீசப்படுகின்ற
வெற்றுக் கறிவேப்பிலைகள்

வலியார் வாழ்வுப்
பயணப் பொதிகள்;
மெலியார் ஒறுக்கும்
வேண்டாச் சுமைகள்

வேண்டும் விடுதலை

நானோ தினமும் மாடாக
நவியாது மைத்து வருகின்றேன்
ஏனோ என்றன் வாழ்வினிலே
இத்தனை இன்னல் வருகிறதோ
வானில் பறந்து இரைதேடும்
வண்ணப் பறவை ஒன்றாக
நானும் மண்ணில் பிறந்திருந்தால்
நன்றா யிருக்கும் என நினைப்பேன்

தினமும் குடும்ப பாரத்தைத்
திரட்டி தலையில் சுமந்தவனாய்
மனதில் வளரும் ஆசைகளை
மறைத்து வாழப் பழகிவிட்டேன்
கனக்கும் நெஞ்சில் கவலைகளும்
கண்கள் தூக்கம் மறந்துவிடும்
நினைக்கும் போது நெஞ்சினிலே
நீங்காத் துயரம் துயில்கொள்ளும்

சும்மா இருந்து சோம்பலுடன்
சுமையா யிருப்போர் ஒரு பக்கம்
உம்மா வினையே எதிர்பார்த்து
உண்டு களிப்போர் மறுபக்கம்
எம்மாத் திரந்தான் உழைத்தாலும்
இயலா துள்ளேன் மற்றவர்போல்
நிம்மதி யாகச் சுகங்காண
நீண்டு பாதை தொடர்கிறதே!

தொடரும் அந்தப் பாதையிலே
துயின்று கிடக்கும் பலகோடி
இடர்கள் தம்மைத் தனிமையுடன்
எதிர்த்து நிற்கப் பயின்றுள்ளேன்
படரும் சுகங்கள் எனக்கில்லை
பகலும் இரவும் ஒன்றேதான்

சுடராம் வாழ்வும் ஒரு நாளில்
துவண்டு இருள்தான் சூழாதோ?

இருளைக்காண முன்னர் நான்
எனது குடும்பம் ஓர்யினிலே
புரள வேண்டும், புவிபோற்றும்
புதிய வாழ்வு பெறவேண்டும்
நரைதான் என்னை அனுகிடினும்
நன்மை கோடி செய்தாலும்
குறைதான் சொல்லிக் காட்டிடுவர்
குற்றம் என்ன செய்தேனோ?

புரியா உள்ளம் கொண்டோரும்
புத்தியில்லாப் பாமரர்கள்
தெரியாதெனவே செய்கின்ற
சிறிய பிழைகள் பொறுத்திடலாம்
அறிவால் பெரியாரெனப்பட்டோர்
அறிந்தும் பிழைகள் செய்கின்றார்
எரிக்கும் அந்தப் பிழைகளுக்கே
இரையாய் என்னை ஈந்துள்ளேன்!

இறைவா! என்றன் வாழ்க்கையினை
எல்லாப் பொழுதும் அறிந்தவனாய்
சிறையாய் ஆக்கிவிட்டாலும்
சீற்றம் உன்மேல் வரவில்லை
குறைகள் கோடி; நிறைவேற்ற
குறுகிய ஆயுள் போதாதே

விரைவில் இதற்கோர் விடுதலையும்
வேண்டும் என்றே வேண்டுகிறேன்!

1982

இது ஒரு மாதிரி கவிதை

அன்பே!

உன்னைக் காணும் போதெல்லாம்
என்னுள்ளத்தில்
கடிகாரம்போல்
அடித்துக்கொள்கிறதே!

மனசுக்குள் இருந்து
மனந்தாவும் உன்றன்
சின்ன உருவத்தை
எப்படி என் மனதில்
செதுக்கி வைத்தாய்!

மெழுகாக என் உணர்வுகளை
மெல்ல உருகவைக்கும்
அழகான விழிகள் - என்னிடம்
அடைக்கலம் கேட்டுச்
சுழல்கின்றபோது - அவற்றைப்
பறித்து என்றன்
இதயப் பெட்டகத்துள்
இறுக்கிப் பூட்டவேண்டும்போல்
ஓர் உணர்வு.....

காதலுக்குக் கண்ணில்லை
என்பதை
நான் மறுக்கிறேன்
என் கண்ணே!
ஏனெனில் - உன்றன்
கண்கள்
என்மீது கொண்ட
உண்மைக் காதலினை
ஓலிப்படமெடுத்து
ஒளிபரப்புச் செய்யும்போது

தொலைக்காட்சிகள் கூடத்
தோற்றுப் போகின்றன'

கண்களை ஒரு
‘‘கெமரா’’வுக்கு ஒப்பிட்ட
அந்த அறிவியல் மேதைக்கு
என் வாழ்த்துக்கள்!
உன் கண்கள்
என் உருவத்தை மட்டுமல்ல
உள்ளத்தையுமல்லவா
படம் பிடிக்கின்றன
அந்தக் கலையை உனக்கு
யார் கற்றுக் கொடுத்தார்?

‘‘பார்த்த இடத்திலெல்லாம்
உணைப்போல்
பாவை தெரியுதடி’’ என்ற
பாரதியாரின் பாடலடிகள்
எவ்வளவு உண்மையானவை
என்பதை உன்னைப்
பிரிந்திருக்கும்போது கூட
என்னால்
புரிந்துகொள்ள முடிகிறது

பார்த்த இடத்திலெல்லாம்
உன் கண்ணின்
பாவையைத் தவிர
வேறொன்றும் எனக்கு
விளங்குவதேயில்லை

நான்

அசைவில்லாக் குளமாயிருந்தேன்
ஒரு சின்னக் கல்லெடுத்துச்
சிரித்துக்கொண்டே வீசினாய்.....

இப்போது-

நெஞ்சமெல்லாம்
நெடிய அலைகள்!
கரையில்லா உணர்வுகளுடன்
மோதுவதால்
முடிவே தெரிவதில்லை!

உன்றன் கண்கள் வீசும்
கண்ணகள் சிலவேளாகளில்
மனக்குளத்தைக்
கடலாக
மாற்றி விடுவதுமுண்டு!
அதனால் எழும் பேரலைகள்
பெளர்ணமிக் கடலாய்ப்
பொங்கி வழிவதுமுண்டு!

அப்போது.....

உன்னுடன்
கைகோர்த்துக்கொண்டு
விண்ணில் ஒரு
விமானமேறிப் பறப்பதற்கும்
என்னுவேன், இருந்தும்
உன்னுடன்
கைகோர்த்துக்கொண்டு

சுற்றித்திரியும் அந்தச்
 சுகமான எண்ணங்களைக் கடித்து விடுவது
 கற்பனை செய்தால் விடுவது கடித்து விடு
 காற்றுக் கூடக் கடித்து விடுவது
 கவிதை சொல்லும் - என்றன
 இதயம் கூட விடுவது
 ஏழிசை மீட்டும் விடுவது

நீ ஒரு மகரயாழாக
 மடியில் கிடக்க வேண்டும் விடுவது
 நான் விடுவது
 உன்னை மீட்டி விடுவது
 ஸ - ரி - க - ம - ப - த - நி விடுவது
 பாடவேண்டும்.... விடுவது

சபலங்கள்

‘ஹோட்டலி’ன் வாயில்கள்
திறந்திருக்கின்றன
அங்குநான் செல்லவில்லை
ஏனெனில்
அங்கு சென்றால்
வீட்டை நோக்கித் திரும்புதற்கு
விரும்பாது என்மனமும்

வீட்டினிலே என்னுடைய
விளையாடும் இரு சிறுவர்
பாட்டியொருத்தி,
தொட்டிலில்
படுத்திருக்கும் கைக்குழந்தை
பூட்டியவிழி திறக்காது
புரண்டு துயிலும் என் மனைவி
இவர்களை விட்டு விட்டு
எதற்காக அங்கு செல்ல?

ஹோட்டலின் வாயில்கள்
குறையாத அழகு தரும்
மீட்டிவரும் என் இதய
வீணையின் சருதிகளும்
ஹோட்டலின் வாயிலுக்குள்
கொண்டு செல்லும் இனிமை தந்தால்.....
தொட்டிலிலே தூங்குகின்ற
குழந்தைக்கு யார் தந்தை?

அழகிய அந்த
ஹோட்டலின் உள்ளே
மதுக்கிண்ணங்கள்.....
வர்ண ஓவியங்கள்.....
புளகாங்கிதம் அடையச் செய்து
புத்துணர்வும் ஊட்டிடுமாம்

அங்கே நான் இதுவரையும்
 ஒரு நாளும் செல்லவில்லை
 அங்கே ஒவ்வொரு நாளும்
 சென்றுவரும் ஒருவர்தான்
 அவற்றின் தன்மையினை
 இங்கிதமாய் அன்றொருநாள்
 என்னிடத்தில் எடுத்துரைத்தார்

எனினும் இடையிடையே
 என் மனமும் அங்கு செல்லும்
 இப்போதும் எனக்கு அது
 செப்புகிறது அங்கு செல்ல.....

துணிவுடனே என்னுடைய
 ஒரு காலை எடுத்து வைத்துத்
 தொடர்வதற்குள்.....
 தொட்டிலிலே என் குழந்தை
 தூங்காமல் அழுகிறது!

24-07-1969

நட்சத்திர யுத்தங்கள்

“ஈட்டி -

எட்டும் மட்டும் பாயும்

பணம் -

பாதானம் மட்டும் பாயும்”

எங்கள் கவிதைக் கணைகளோ

கண்டம் விட்டுக்

கண்டம் பாயும்

விண்வெளி -

இந்தப் பூமியைக் காக்கும்

சுத்தமான வெளியாய்

இருந்து வந்தது

அசுத்தம் நிறைந்த

ஆத்மாக்களின்

பேராசைப் பிடிவாதங்கள்

அண்ட வெளியையே

அசிங்கப்படுத்த

ஆரம்பித்துவிட்டன.....

அன்று

சுற்பனைக் கதைகளாய்

விற்பனையாகிய

நட்சத்திர யுத்தங்கள்.....

இன்று

ஏவுகணைகளை

எதிர்க்கும் கணைகளாகி

புராண இதிகாசங்களின்

அத்தியாயங்களைப்

புதுப்பிக்கின்றன

பூமியை அசிங்கப்படுத்திய
 வல்லரசுப் போராட்டங்கள்
 அண்ட வெளியையும்
 அசிங்கப்படுத்த
 ஆரம்பித்து விட்டன.....
- நூலாம்

இனியும் இனியும்
 எமது கவினதக் கணைகளின் மூலம் ஏன் என்று
 உந்து சக்தியை
 உயர்த்தாவிடில்
 அண்ட வெளியின்
 ஆதிக்கக் கெடுபிடிகள்
 எங்கள்
 சிந்தனைக் கணைகளையும் செயலிழப்பு பல்லு
 செயலிழக்கச் செய்துவிடும்!

வகவக் கவியரங்கு

03-03-1988

கைலாசபதி நினைவாக.....

முற்போக்கு இலக்கியத்தின்

முத்த சகோதரனே

அற்புதமாய்த் தமிழ் மண்ணை

ஆழ உழுதவனே

ஆழ உழுததனால்

அறுவடையில் பயன்தந்து

ஈழத்து இலக்கியத்தை

ஏற்றுமதி செய்தவனே

ஏற்றுமதி செய்ததனால்

ஈழத்தின் புகழ்தன்னைக்

காற்றிலும் பரவவிட்ட

கன்னித் தமிழ் மகனே!

கன்னித் தமிழுக்காய்க்

காலமெலாம் பணிசெய்யத்

தன்னைக் கொடுத்துத்

தலை நிமிர்ந்து நின்றவனே

தலை நிமிர்ந்து நின்றதனால்

தமிழூத் தன்னிடத்தில்

தலை சிறக்க நிற்க வைத்து

சாகசங்கள் புரிந்தவனே

சாகசங்கள் புரிந்ததனால்

தனித்துநின் றிலக்கியத்தின்

தாகங்கள் தீர்ப்பதற்கும்

தனிப்பந்தவிட்டவனே!

இலக்கியப் பந்தவிலே

ஈடில்லா மணம் பரப்பப்

புழுக்கங்கள் மத்தியிலும்

பூத்திருந்த மல்லிகையே

பூத்திருந்த மல்லிகைப்

பூவே நீ உதிரப்

பார்த்திருந்த நாங்கள்

பாவங்கள் என்ன செய்தோம்!

ஹஜ்ஜாக்குப் போகிறார் !

ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்றார் !

அச்சு முறைம்மது

ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்றார் !

பச்சைக் குழந்தை இன்னும்
பால் மணம் மாறவில்லை
பிச்சைகெடுக்கும் பெரியம்மா,
பேரப்பிள்ளைகள் ஒரு பக்கம்
குச்சி வீட்டில் குடியிருக்கும்
குழந்தை மாமி, மணமாகா
மச்சி றகும்மத்து; இவர்களை மறந்து
ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்றார் !

அச்சு முறைம்மது
ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்றார்

அண்டை வீட்டுச் சிறுவன்
அடங்காப் பசியால் வாடி
என்றோ ஒருநாள் இவரிடம்
இரந்து வந்ததும் ஷரட்டி
சொன்னார்; ‘‘பயலே! இனிமேல்
சூட்டுக் கோல்தான் வைப்பேன்
இந்தப்பக்கம் வராதே, நினைவில்
இருத்திக்கொள்ளு’’ என்று
தொந்தி வளரத் தின்று
தொடர்ந்து பதுக்கி வைத்த
அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு
அச்சு முறைம்மது
ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்றார் !

சொந்தக்காரர் வீட்டினிலே
 தூயோன் பெருநாள் கொண்டாட
 எந்த வழியும் இல்லாமல்
 இங்கு கண்ணீர் வடிக்கின்றார்
 “நொந்து சேர்த்த பணத்தை, பிறர்
 நுகர விடுதல் தகுமாமோ
 அந்த ‘றகுமான்’ என்மேலே
 அன்பாய் இருப்பான் ஹஜ்ஜதனை
 எந்தன் பணத்தால் முடித்தே நான்
 இனிது திரும்பப் போகின்றேன்”
 என்றே கூறி எல்லோர்க்கும்

ஹஜ்ஜக்குப் போகின்றார்
 அச்சு முகம்மது
 ஹஜ்ஜக்குப் போகின்றார் !

1978
 தினகரன்

பல்லிக்குஞ்சு !

பல்லிக் குஞ்சொன்றைப் பார்க்கின்றேன்
 பாவம், அது இன்னும் ஏனோ
 நல்ல நல்ல இடங்கள் தேடி
 நகர்ந்து செல்ல முயலவில்லை
 பல்லிக்குஞ்சோ அதுவோரிடத்தில்
 பதுங்கிப் பதுங்கி நிற்கும் பாங்கில்
 சொல்லவொன்னாக் கவலை மனதில்
 சூழ்ந்து கொண்டே நிற்கிறது

எல்லா உயிரும் இயங்கும் தன்மை
 இறைவன் தந்த அருளை என்னி
 எல்லா உயிரும் இணைந்து வாழும்
 இயல்பை நினைந்து சிரிக்கையிலே
 பல்லிக் குஞ்சொன்றைப் பார்க்கின்றேன்
 பாவம், அது இன்னும் ஏனோ
 நல்ல நல்ல இடங்கள் தேடி
 நகர்ந்துசெல்ல முயலவில்லை

பொல்லாத்தனமாய் நடப்பவைக்கும்
 புவியில் மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையுண்டு
 சொல்லாப்புறத்தால் இனபம் வந்து
 சுவைக்கும் வாழ்வு இங்கே இருக்க
 பல்லிக் குஞ்சொன்றைப் பார்க்கின்றேன்
 பாவம், அது இன்னும் ஏனோ
 நல்ல நல்ல இடங்கள் தேடி
 நகர்ந்து செல்ல முயலவில்லை

பல்லிக் குஞ்சோ தனிமையுணர்ந்து
 பதுங்கிப் பதுங்கி நிற்கும் பாங்கில்
 எல்லை இல்லாச் சந்தேகங்கள்
 எந்தன் மனதில் எழுகிறதே!

1970

பஞ்சபூத கவிகள்

ஏன் இந்தக் காகம் கரைகிறது
இரைதேடியா அல்லது
இணைதேடியா.....

கம்பனைப்போல்
காகம் கத்துவதையும்
கவிதையில் மொழிபெயர்க்கும்
கவிதா மேதைகளும்
எம்மிடையே இருக்கின்றனர்.

அவர்தம் கவிதைகள்
இலை மறந்து காய்ந்தாலும்
இலை மறைந்து காயாது
கனிந்து சுவை கொடுக்கும்
கவிதைக் கனி கொடுக்கும்.

வேய்ங் குழழில்
வேத புராணங்களை
மறைத்து வைத்திருந்த
ஆயர்பாடிக்
கண்ணன் என்ற
எண்ணம் ஒருசிலருக்கு.....

காவுறைய! சுவுறைய!
மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே!
என்று வாய் உள்றிய ஒரு
ஏழைக் குடியானவனின்
வார்த்தைகளைக் கூட
ராஜ சபையில்
மொழி பெயர்த்து
அங்கீகாரங் கொடுத்த அந்தக்
கம்பன் எம்மாத்திரம.....

சில்லையூர் செல்வராசனின்
 சொல் இன் சுவைக் கவியமுதும்
 மஹாகவியின் ‘கண்மணியா’னும்
 நீலவாணனின் ‘வாத்தியாரு’ம்
 பஸீல் காரியப்பரின் ‘தங்கம்மா’வும்
 எம். ஏ. நுஃமானின் ‘இலைக்கறிக்காரி’யும்
 சமூவாணனின் ‘அக்கினிப்பூக்களு’ம்
 இன்னும் இன்னும் எண்ணில்லாது
 கவிப்பூங்காவில், கோடையின்
 ‘அழியா நிழல்களா’ய்
 ‘வழி’ நெடுகிலும்
 பூப்பூவாய்ப் போட்ட
 பாப்பூக்களைப் படித்துப் பார்க்கட்டும்

 மறுபக்கத்து மலையக
 மக்களை மறந்து,
 ஒரு பக்கத்தையே பார்த்தது தமிழ்க்
 கவிதை உலகு;
 புலராப் பொழுதுகள் புனைந்து
 மலையகத்தின் பக்கங்களை
 மனங்களில் புரட்ட வைத்த
 ஆசு கவி அல் அஸுமத்தின்
 பேசுங் கவிச்சித்திரங்களைப்
 பேச விட்டுப் பார்க்கட்டும்!

செய்யுள் காவியங்களை
 உரைநடைக ளாக்கிய
 சேதிகள் பல கண்டோம்
 உரைநடைக் காவியங்களை
 சிறந்த கவிதைகளாய்
 வரைந்த வரலாறு அறிந்திலோம்
 ஆனால்
 இரு பெரு காவியம் அவ்வாறு
 இயற்றினார் எம்மவர்
 ‘ஜின்னாஹு ஷரிபுத்தீன்’
 என்னும் கவி நாமம்
 என்றும் நிலைத்திருக்கும் இதனால்
 சமூற்சிகள்

பதிமக்குறியீடுகளில் பெரும்
 புயலையே புதைத்து வைத்து
 பட்டினப் பாக்கத்து
 வாழ்க்கை டயறியின்
 பக்கங்களை புதுக்கவிதைப்
 பக்கங்களாக்கும்
 மேமன் கவியின் பேனா மேலுங் கவிப்
 பிரளையங்களைப் பிறப்பிக்கட்டும்!

இளந்தோள்களில்
 பெருங் கவித் தலைகள் சுமந்து
 அருங்கவிதைகள் ஆக்கிவரும்
 இளங்கவிஞர்களின்
 இருந்தமிழ்க் கவிதைகள்
 வருங்காலத்தில்
 வரலாறுகள் படைக்கட்டும்!

நாட்டுப் பாடல்களிலிருக்கும்
 கவி நாயத்தைக்
 கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப்
 பக்கம் பக்கமாய்ப் புத்தகங்கள்
 போட்டு வெளியிட்டோர்
 சங்கக் கவிதைச் சத்திருக்கும்
 சோலைக்கிளியின் கவிதைகளைச்
 சுவைத்துப் பார்க்கட்டும்

மண்ணில் நீராயிருந்துகொண்டு
 நெருப்பெடுத்து
 காற்றாய் ஆகாயத்தில்
 பறக்கப் பார்ப்பவர்களைப் பற்றி
 என்ன சொல்ல

மனக்காயங்கள்

என்னுடைய நெஞ்சத்தில்
இருக்கின்ற புண்களினால்
செந்நீர் துளிதுளியாய்ச்
சேர்ந்து வருகிறது!

என்னுடனே பிறந்தவர்கள்
என்னை விட்டு விட்டுப்
பொன்றிரைந்த புதையல்களைத்
தேடுதற்குச் சென்றுவிட்டார்
என்னுடனே பிறந்தவர்கள்
என்னுடனே இங்கிருந்தால்
என் மனதின் பிரச்சினையைத்
தீர்ப்பதற்கு என்னகுறை?

என்னுடைய பிரச்சினைதான்
என் சமூகப் பிரச்சினைகள்!!
என்னுடைய நிழல் மட்டும்
இப்போது தனிமையிலே.....

என்னுடனே பிறந்தவர்கள்
என்னை விட்டுவிட்டால்
நான் மட்டுந்தான் இந்த
நகங்கிய வாழ்க்கையிலே
தூணின்றி இடிந்து விழும்
துயருள்ள கட்டிடமா?

நான் மட்டுந் துயரத்தை
நன்றாக அனுபவித்தால்
என்னுடைய நெஞ்சத்தில்
இருக்கின்ற புண்களைல்லாம்
செந்நீரைக் கொட்டிச்
சீற்றுத்தைக் கிளப்பாதோ?

26.07.1969

நான் மட்டுந்தானிற்த
 நசுங்கிய வாழ்க்கையிலே
 தூணின்றி இடிந்துவிழும்
 கட்டிடமாயிருக்கின்றேன்
 என்னுடைய நெஞ்சத்தின்
 புண்ணெல்லாம் ஆறுகின்ற
 பொன்னான நாளைத்தான்
 பொறுமையுடன் நோக்குகிறேன்

26-07-1969

20-07-1969

சிலநேரங்களில் சிலர்

வாக்குமொத்தமுடைய கூடாது
 அவனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டா மலிங்கூடு
 பயப்படுகிறாய்
 எனக்குத் தெரியும் மேடை இல்லை நிர்விடும்
 மேடை இல்லை, 'மேக்கப்' இல்லை நிர்வாயம்
 விசேஷ ஆடை இல்லை
 முகமூடியும் இல்லை
 அவன் நடிப்பான்
 நன்றாய் நடிப்பான்
 ஆட்களுக்குள் ஆளாய் இருப்பான்

கண்டால் சிரிப்பான், கதைப்பான்
 கைகுலுக்குவான், கலகலப்பான்
 குட்டையும் குழப்புவான்
 மறைந்தால் குழிபறிப்பான்
 கத்தியும் வீசவான்
 ஆட்களை நோக்கி; கவனம்.

நாய் வாலைப் பிடித்தும்
 தன் காரியம் வெல்லும் நரித்தலையன்;
 மீனைக்கண்டால் வாலைக்காட்டி
 பாம்பைக்கண்டால் தலையைக்காட்டுமே
 விலாங்கு, அந்த வேடத்தில்
 அவன் நடிப்போ அபாரம்
 ஒரே முகம், பல பாவனைகள்
 ஓரங்க நாடகத்தில் விண்ணன்

அவன் நடிப்புத்திறமைக்கு
 'தங்கத் தாமரை' விருது.....
 'ஆஸ்கார்' விருது... என்ன பைத்தியமா
 'நோபல்' பரிசே கொடுக்கலாம்
 நெருங்கினால் விளங்கும்

அவனோரு ‘மண்’, என்றும்
நடிப்பதில் மட்டும் நல்ல
ஆற்றல் அவனுக்குண்டென்றும்
‘‘விரால் இல்லாக் குளத்துக்கு
குறட்டை அதிகாரியாம்’’
அதுபோல்தான் அவனும்

இதுவரை அவனைக்
கண்டதில்லை என்றாயே
அதோபார் அவன் வருகிறான்
ஆமாம்.....அவனேதான்
வழிவிடு, இடங்கொடு
பயப்படாதே, எச்சரிக்கையாய் இரு

அவனும் நம்மைப்போல் ஒரு
மனிதன்தான், ஆயினும்
எச்சரிக்கையாய் இரு
ஒரு முறை, ஒரே ஒரு முறை
அவனுடன் கதைத்துப்பார்
அவன் நடிப்பை ரசித்துப்பார்
எனக்கு வேலையுண்டு, வருகிறேன்
நாளை சந்திப்போம்

1992

நெருப்பு !

அவள் இன்றவனை விழியால்
 அழைத்தே சென்றாள்
 அவள் விழிச்சுடரினில் அவன்
 அழகொளி பெற நினைத்தே
 அவள் இடம் நோக்கியே
 அசைந்தசைந்து சென்றான்

அவள் இதழ் முதல் அவனுக்கு
 அழுதளந்தவோர் சுரப்பி
 அவள் விழிமுதல் அவனுக்கோ
 அழகொளிச் சுடர் விளக்கு
 அவள் எழில் அனைத்துமவன்
 அகந்தனைக் கவர்ந்த தவிப்பு!

அவள் இன்றவனுக்கு
 அறுசவை பல தருவாள்.....
 தவநவமான பல
 கதைகளும் கதைப்பாள்
 சுவை நிறை பண்டங்கள்
 சுவைத்திடப் படைப்பாள்
 அவள் இடம் நோக்கியே
 அவன் அசைந்து சென்றான்

அவள் இடம் நோக்கியே
 அவன் அசைந்து சென்றான்
 அவன் மனம் நிறைந்து
 ஆசை நீரிலே மிதக்க
 அவள் இடம் நோக்கியே
 அவன் அசைந்து சென்றான்

அவள் இடம் அடைந்தான்
 அதிர்ச்சி! அதிர்ச்சி!!
 அவனுளம் சோர்ந்து
 அதிர்ச்சியால் துடித்தது
 அவள் வீடு.....ஜயோ!
 கொழுந்து விட்டெரிந்து
 கொண்டிருந்ததையோ!

அவன் இதைக் கண்டதும்
 ஆபத்தென்றோடினான்
 அவன் மனத்திருந்த
 ஆசையென்னும் நீருமே
 அவள் வீட்டு நெருப்பை
 அணைக்குமா? என்ன?

1970

ஓ ! சோமாலியா

கறுப்பு விருட்சத்தின்
நெருப்பு மலரே!
உன் நெருப்பு நீறு பூத்தது;
உன்னைக் கிள்ளியெறியப் பார்க்கும்
அந்தக் குள்ளாநரிகள் யார்?
உன் தலைவிதியை நினைத்து
என் தலை சுற்றுகிறதே!

உன் பிச்சைப் பாத்திரத்தில்
போடப்படும் பருக்கைகளை
வைத்துக்கொண்டு
எத்தனை நாட்களுக்கு
நீ
எழுந்து நிற்கப் போகிறாய்?

பத்துலட்சம் புத்திர புத்திரிகள்
பட்டினியால் வாடுவதையும்
செத்து மடிந்து கொண்டிருப்பதையும்
பார்த்துச் சகிக்க முடியாது
எனது கண்கள் குளமாகின்றன;

உனது துயரினைக்
கேள்வியறும்போது
எனது செவிகளில்
ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றுவதுபோல்
ஒரு வேதனை

நீறு பூத்த உன் நெருப்பை
அணைப்பதற்குப்
போத்தல் தண்ணீர் போதுமானதா?
யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரியா?
நீ சொரியும் சூடான கண்ணீரைத்
துடைக்கச்

சிறு கைக்குட்டைகளா?
 உன் புரையோடிய புண்ணுக்கு
 முதலுதவிச் சிகிச்சையா?
 எலும்புந்தோலுமாயிருக்கும்
 உன் செல்வங்களைப் பார்க்கும்போது
 எனது இதயத்தில் கோடி முட்களால்
 குத்துவதுபோல் வலிக்கிறதே!

இங்கு மனிதர்கள்
 ‘ரோபோ’க்களாக மாறிவிட்ட
 கொடுமையினை
 யாரிடம் முறையிடுவது?

பாரதியிடம் முறையிடலாமா?
 அவன்தான் பாடியிருக்கிறானே
 ‘தனியொரு மனிதனுக்கு உணவில்லையெனில்
 ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’
 என்று
 ஜகம் என்றால் உலகல்லவா?
 பாரதி அழிக்கத் துணிந்தது
 எந்த உலகை? இந்த உலகையா?

அவன் முன்டாசுக்குள்
 எதை எதையெல்லாம்
 மறைத்து வைத்திருக்கிறானோ?
 உன் எரியும் பிரச்சினைக்கும்
 அவனிடம் ஒரு தீர்வு
 இருக்கக் கூடும்;

அட! இப்போதுதான் எனக்கு
 ஞாபகம் வருகிறது
 பாரதி, செத்து
 எழுபது வருடங்களுக்கு மேலாகிறது
 என்று

ஜேயோ! சோமாலியா!

உன்னை நினெனத்தால்
என் இதயம் வெடித்துவிடும்!
கனவிலும் நினெவிலும் என்னைக்
கவலைப்பட வைத்துக் கொண்டிருக்கும்
சோமாலியாவே!

உன்னை உனது நினெவுகளை,

உன் சோகக் கடைகளை

நான் இனி

மறக்கப் போகிறேன்;

ஆமாம்

மறந்துவிடப் போகிறேன்;

என்னை நீ மன்னித்துவிடு;

‘கின்னஸ்’ புத்தகத்திலாவது

ஓரிடம் உனக்குக் கிடைக்கட்டும்.

1992

காலத்தை வெல்லுங்கவிதைகள்

எங்கள் கவிதைகள்
 காலத்தை வெல்லும்
 காலம்
 எங்கள்
 கவிதைகளை வென்றால்
 ஒரு காலத்தில்
 எங்கள் கவிதைகள் வெல்லும்!

நாங்கள்
 மானுடம் பாடிய
 வானம்பாடிக் கவிஞர்களின்
 மறு பிறப்புக்கள் அல்ல
 எழுதுகோல் கொண்டு சமூக
 கனத்தை எதிர்த்துப் போராடும்
 கவிதைப் போராளிகள்

எம்மிடம்
 இயந்திரத்
 துப்பாக்கிகள் இல்லை
 இருப்பதெல்லாம்
 வார்த்தைக் குண்டுகளே!

பேனாவின் மை
 பிறப்பிக்கும்
 சொல்லின் ‘ஷல்’ லுகளே!

கண்ணிவெடிகளைத் தேடிக்
 கவலைப்படாமல்
 கவிதைகளில்
 எழுத்தினை
 எண்ணிப்பாடுவதால்
 இரத்தத்தையே உறையச் செய்வோம்

ழுமியில் இருந்துகொண்டே
ழுமியைப் புரட்டப்
புறப்பட்டவர்கள் நாங்கள்

நெம்புகோல் கவிதைகளால்
இந்தப் பூமியைப் புரட்டினால்
எந்தப் பூமியில் நாம்
இனிப்போய் வாழுவது.....

வழுக்கி விமுந்தவர்களை
வழிக்குக் கொண்டு வரும்
எங்களின்
இலக்கியக் குழாயடிச்
சண்டைகள் கூட
இனிமையானவை

சண்டை பிடிப்போம்
சமாதானத்துக்காக
சமாதானப்படுவோம்
சண்டை பிடிப்பதற்காக
சமூகத்துடன்
சண்டை பிடிப்பதற்காக

தேசப்பற்று எம்மிடமுண்டு
தேசத்தையே பற்றவைக்கும்
சிறுமைகளுக்கெதிராகக்
கோஷங்கள் எழுப்புகிறோம்
கூட்டாகச் சேர்ந்து

குட்டினால் குனிந்து
கொடுப்போம்
குனிந்த தலைகளில்
குட்டிய கைகளையே
சுட்டெரித்து விடும்
ஜ்வாலைகள் பிறக்கும்

முற்போக்கு சிந்தனைகளுக்கு
 முத்திரை குத்திப்
 பட்டுவாடாச் செய்கின்ற
 கவிதைகளை மட்டும் நாங்கள்
 படைக்கவில்லை

‘வகவக்’ கவிதைகள்
 வெறும் வார்த்தை ஜாலங்களல்ல
 அவை
 சமூகக் கொடுமைகளுக்கெதிராக
 இசைக்கப்படும்
 கோஷ்டி கீதங்களாகும்

ஆகவே
 எங்கள் கவிதைகள்
 காலத்தை வெல்லும்
 காலம்
 எங்கள்
 கவிதைகளை வென்றால்
 ஒரு காலத்தில்
 எங்கள் கவிதைகள் வெல்லும்

வகவக் கவியரங்கு
 03-03-1988

பட்டுப்பூச்சிகள்

பெற்றோர் செய்த பெரும் பிழைகள்
பிள்ளைகள் தலையில் இறங்குவதேன்
குற்றத்துடனா இவ்வுலகில்
குழந்தைகள் தினமும் பிறக்கின்றார்
முற்றும் அறிந்து தாய் தந்தை
முன்னர் ஆவன செய்வரெனில்
சற்றும் வாழ்வு சலிக்காது
சாந்தி மனத்தில் குடிகொள்ளும்

குழந்தைகள் தவறாய் நடந்துவிடில்
கோபம் கொள்வார் தாய் தந்தை
'இழுந்தோம் மானம்' என்றிடுவார்
எரிந்து விழுந்து ஏசிடுவார்
உளத்தாற் பெரிய அன்னவர்கள்
உணர்ந்தும் குற்றம் செய்வரெனில்
வளர்ந்த பிள்ளைகள் எாயிடினும்
வளைத்து எடுக்க முடியாது

பிள்ளைகள் இழைக்கும் பெருங்குற்றம்
பெரிய சுமைகள் தமைக்கொடுக்கும்
நல்லவிதமாய்க் குடும்பத்தை
நடத்த முடியாதிருந்து விடும்
சொல்ல வெட்கம், பெற்றோரே
சுமையாய் இருக்கும் அவல நிலை
கொல்லும் இளைஞர் மனந்தன்னைக்
குற்றுயிர் ராக ஆக்கிவிடும்

திட்டம் இல்லா வாழ்வமைத்துத்
தீமை செய்யும் பெற்றோரைக்
கட்டி அணைத்து மகிழ்கின்ற
கருணை யுள்ள ஆண்பெண்கள்
மெட்டு நன்றாய் அமைகின்ற
மெல்லிசை போல இருக்கின்றார்
பட்டுப் பூச்சி போன்றவரும்
பாடம் உலகுக் களிக்கின்றார்

1982

ஈழத்தில் ஒரு பாரதி வேண்டுமொ!

காக்கைச் சிறகினிலும்
 அழகு கண்ட
 கவியரசே! பாரதியே!
 உனைப்பாடும் உள்ளங்கள்
 நோக்கும் பொருள்தான் என்ன?
 வேறு பொருள்
 பாக்குள் வைக்கும் பக்குவத்தை
 பாவலர்கள் இழந்தனரோ.....?

பாரத சுதந்திரத்தின்
 பாட்டுடைத் தலைவனே!
 ஓர் பாட்டு உனைப் புகழ்ந்து
 பாடாத புலவருண்டோ?
 தீராத காதலை
 உன்னிடத்தில் கொண்டவர்கள்
 பார்போற்ற ஓர் பாட்டுப்
 பாடுதலிற் குறைந்தவரோ?

அரசியல் வாரிசுகள்
 அரசான வரும்போது
 சினிமாவின் வாரிசுகள்
 சேர்ந்தொன்றாய் வரும்போது
 தரமான கவிதைகளால்
 உன் இடத்தை நிரப்புதற்கு
 பாரதியே! உனக்கேன்
 வாரிசுகள் இல்லையடா?

இந்திய மண்ணுக்கு
 மட்டும்தான்
 நீ
 சொந்தமானவன்
 அல்ல என்பதனாலோ
 உனக்கு
 அங்கும்
 இங்கும்
 ஆயிரம் வாரிசுகள்
 அனைவரும் கவிஞர்கள்!

பாரதியே!
 உன்னைப்
 பா - 'ரதி'கள் வாழ்த்துகிறார்
 பேரறிஞர் போற்றுகிறார்
 பெரும்பேறு பெற்றவன் நீ!

காக்கைச் சிறகினிலே
 நீ
 கண்ட அழகினைப் போல்
 பாக்குள் பொருள் வைத்துப்
 பாடும் ஒரு பாரதியும்
 ஈழத்திலுதித்துவர வேண்டுமடா!
 அவன், எம் புகழை
 எட்டய புரத்தினிலும்
 ஈட்டித்தர வேண்டுமடா!

பூபாளம்

22 - 03 - 1982

வ - க - வ - ம

சுட்டால் கெடாது
வெண்மைதரும் சங்கேபோல்
தொட்டால் கவித்துவம்
துலங்கிடல் வேண்டுமென
வட்டம் அமைத்தோம்
வலம்புரிகள் சேர்ந்து

சங்காய் முழங்குவோம்!
தமிழை வழங்குவோம்!
மங்காமல் எங்கள்
வட்டம் வளர்வதற்கு
உங்கள் ஆதரவை
உள்தால் வேண்டுகிறோம்!

சிங்களமும் எங்களதே;
செந்தமிழும் எங்களதே;
ஆங்கிலமும் எங்களதே
அரபுந்தான் எங்களதே
வங்கமும் எங்களதே
மலையாளமும் எங்களதே

எங்கெங்கு தேசங்கள்
இருக்கின்றனவோ
அங்கெல்லாம் நம் வீடே!
ஆதலினால்தான் நாம்
“தரணியெலாம் எங்கள்
தாயகமாம்” எனும் இக்பாலின்
நிறைமொழி ஏற்றோம்
நேசக்கரம் நீட்டினோம்

கூடு கட்டி வாழாத
குயிலாகக் குரல் கொடுத்து
பாடுதற்கு வந்துள்ளோம்
பாவலர்கள் மத்தியிலே
வீடுகள் தோறும்-கவிதை
விளங்கிடச் செய்திடுவோம்
ஏடுகளும் வெளியிடுவோம்
இவையோதாம் எம்கொள்கை!

1981

பலவீனங்கள் பலவிதம்

மனிதா உனக்குள் எத்தனையோ
 மறைந்து கிடக்கும் பலவீனம்
 உணர்ந்தால் நீயோ உலகத்தில்
 உன்னத இடத்தைப் பெறுவாயே
 புனித மான இலட்சியங்கள்
 பொன்னாய் ஒளிரும் உன்னிடத்தில்
 இனிய வாழ்வு நீ வாழ்வாய்
 எவரும் மதிக்கப் புகழ்பெறுவாய்

நானே என்னும் அகம்பாவம்
 நாச மாக்கும் உணைஅறிவாய்
 தானே சென்று பெண்ணிடத்தில்
 தாழ்ந்து நடத்தல் பலவீனம்
 தேனாய் இனிக்கப் பேசுகின்ற
 தீய பெண்கள் சிலருள்ளார்
 மானாய் அழகு கொண்டாலும்
 மனதிற் கொண்டாற் பலவீனம்

பொறாமை உன்னை அழித்துவிடும்
 புரிவாய் அதுவுன் பலவீனம்
 நறாவுன் வாயில் வழிந்தோட
 நன்கு புகழ்தல் பலவீனம்
 சிறுமை நெஞ்சில் நீ கொண்டால்
 சேரும் மனதில் பலவீனம்
 பெருமை உந்தன் வாழ்வினிலே
 பெரிய தடைக்கல் நீ உணர்வாய்

கோபம் என்னும் பலவீனம்
 குட்டிச் சுவரா யாக்கிவிடும்
 தீபம் போலச் சுடர்விட்டுத்
 திரியும் உணையும் எரித்து விடும்

பாவம் காதல் செய்யாதே
 பலவீ னத்துள் பலவீனம்
 நோவால் நீயோ மனந்துடித்து
 நொந்து கிடந்து துன்புறுவாய்

வஞ்சகம் மற்றொரு பலவீனம்
 வாழ்நாள் முழுதும் உனைக்கெடுக்கும்
 நெஞ்சந் தன்னைப் பறிகொடுத்து
 நீள்விழி மாதர் வலை விழுதல்
 என்றும் உந்தன் பலவீனம்
 ஏமாற்றந்தான் நீ அடைவாய்
 கொஞ்சம் சற்றே சிந்தித்தால்
 குவல யத்தில் புகழ்பெறுவாய்

ஆசை உன்றன் வாழ்வினையே
 ஆட்டிப் படைக்கும் பலவீனம்
 தூசாய் நீயும் அதை மதித்தால்
 துன்பம் உன்னை அனுகாது
 பேசும் பேச்சால் உனைக்கவர்ந்து
 பிரிந்து செல்லும் பேதையர்கள்
 வேஷம் கண்டு மயங்குதலுன்
 விளங்கா மனத்தின் பலவீனம்

தீய வழியிற் செல்வதுநீ
 தேடிக் கொள்ளும் பலவீம்
 ஒயாத் தொல்லை கண்டுநிதம்
 ஒதுங்கிக்கொள்வதுன் பலவீனம்
 தீயால் விறகு எரிவதுபோல்
 தின்று விடுமே அகம்பாவம்
 தாயின் அன்பே மேலாகும்
 தரமாய் அறிவாய் நீ இதனை

அழுவதும் உன்றன் பலவீனம்
 அதுபோற் சிரிப்பதும் பலவீனம்
 தொழுவதே மேன்மை; பலவீனம்
 துடைத்தே உன்னை உயர்த்திவிடும்
 குழைவதும் பெண்ணைக் கண்டு விட்டால்
 கோடிக் கற்பனை கட்டுவதும்
 முழுவதும் உன்றன் பலவீனம்
 முற்றாய் மாற்று நீ உயர்வாய்

துன்பம் கண்டு மனம்வருந்தல்
 துடிக்கும் மனத்தின் பலவீனம்
 இன்பங் கண்டே ஏமாந்தும்
 இறுமாந் திருத்தறும் பலவீனம்
 பண்பாய் நடப்பின்; பலவீனம்
 பலதும் போகும் நீ அறிவாய்
 அன்பை இறைபால் காட்டிடுவாய்
 அதனால் நீயும் சிறப்பாயே!

1975

வாழ்வு

நானும் பொழுதும் உருண்டோடி
 நமது வாழ்வை முடிக்குமென்று
 வாழும் மனிதர் எல்லோரும்
 மனதிற் கொண்டா வாழ்கின்றார்?
 “நானும் பொழுதும் நமக்கல்ல
 நாயன் படைத்த இயற்கை”யெனப்
 பாழும் மனிதர் நினைக்கின்றார்!
 பரந்த நோக்கை வெறுக்கின்றார்!

கணந்தான் பொழுது எனினுமந்தக்
 கணத்திற் செய்யுங் காரியங்கள்
 இணைந்தே யொன்றா யிருக்குமென
 இங்கே சிறிதும் நினைக்காதார்
 அணைந்த விளக்கின் நிகராவார்!
 ஆக்க வழியைப் பெறமாட்டார்!
 கணத்தைப் பெரிதாய் மதிக்கின்றோர்
 காற்றாய் வீசி மணக்கின்றார்!

ஓடி ஆடி உழைக்கின்றோர்
 உலகைச் செழிக்கச் செய்கின்றார்!
 பேடித்தனமாய் வாழ்கின்றோர்
 பெரிய தவறைப் புரிகின்றார்!
 தேடிச் சென்று மதுக்கடையில்
 சேர்த்த பணத்தால் வெறிக்கின்றார்!
 சூடிக் கழித்த மலராகத்
 தெருவில் விழுந்து கிடக்கின்றார்!

ஆற்றுப் பெருக்காய் வருகின்ற
 ஆசைநீரில் நனைகின்றோர்
 காற்றிற் கெட்ட மணமாகக்
 கலந்து வீசிச் சிதைகின்றார்!
 நேற்றுக் கழித்த இன்பத்தை
 நினைந்து மகிழ்ந்தே யிருக்கின்றோர்
 மாற்றுப் பாதையொன் நில்லாது
 மரணக் கிடங்கில் விழுகின்றார்!

01-04-1969

அவன் அவள் அவன்

சகோதரி,
தலையிருக்க
வால் ஆடிவிட்டதே என்று
அழுகிறாயா
அழு, அழு, நன்றாக அழு
உன் கண்ணீருக்குள்
கூரிய வாட்கள் மட்டுமல்ல
குண்டுகளும் இருக்கும்

உன் எதிர்கால வாழ்க்கைக்காக
ஒருவனை நம்பியிருந்தாய்
அவனுடன்

இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் செய்தாய்
இரகசியமாகவே நீ ஏமாற்றப்பட்டாய்
அப்போது
நீ அழுதாய்

நாட்கள் நகர்ந்தன
நடந்ததை மறந்தாய்

நானிருக்கிறேன் பயப்படாதே
என்று
வந்தான் ஒருவன்
அவன் உன்
உடன் பிறந்த சகோதரன்
கண்ணீர் நின்று
உன்
கண்கள் மலர்ந்தன

கண்களில் உன் எதிர்காலக்
கனவுகளைச் சுமந்தவளாய்
ஆசைகள் திருமேன்று
உன் ஆஸ்தியையே விற்றுப் பணமாக்கி

2021-10-10

மத்திய கிழக்குக்கு அவனை
வழியனுப்பி வைத்தாய்

இனித் தலையிருக்க
வால் ஆடாது என்று
நம்பினாயே, ஆனால்
வால் ஆடவிட்டதே சகோதரி

இப்போது அழுகிறாயா

அழு, அழு, நன்றாக அழு
உன் கண்ணீருக்குள்
சூரிய வாட்கள் மட்டுமல்ல
குண்டுகளும் இருக்கும்

காப்பியங்கள், சிலவேளை

கற்பனையாகவும் இருக்கலாமென

நம்பியிருந்தேன்;

உன் கதையைக் கூறி
உடன்பிறவா என்னையும்
உசப்பிவிட்டாயே சகோதரி

மாதவியில் மயங்கி

கண்ணகியின் காற்சிலம்பை

விற்கச் சென்றானே கோவலன்

அந்தக் கதை

உனக்கும் நடந்துவிட்டது சகோதரி

அந்தக் கோவலன்

கண்ணகியின் கணவன்

இந்தக் கோவலனோ

உன் உடன்பிறந்த சகோதரன்

பொற் கொல்லர்கள் அவனைக்

காட்டிக் கொடுக்கவுமில்லை;

குலோத்துங்க பாண்டியர்கள்

அவனை விசாரிக்கவுமில்லை

அதனால் அவன் தப்பித்து விட்டான்
தான் கைப்பிடித்தவருடன்;
என்பதைக் கேள்விப்பட்டு
ஒலிம்பிக் தீப்பந்தமாய்
உன் உள்ளம் எரிந்ததாயும்
ஒட்டப் பந்தயத்தில்
அவன் ஜெயித்து விட்டதாயும்
நீ சொன்னாய்

உடல்களை
வால்களுடன் வெட்டி
தலைகளைக்
கிள்ளியெறியும்
சதிச் செயல்களும்
இதில்
சம்பந்தப் பட்டிருக்கலாம் சகோதரி; பிரிமு
இப்போது நீ
என்ன செய்யப் போகிறாய்
ஒன்று செய்;
உன்னுடைய கண்ணீரை
ஏவுகண்களாக மாற்று;
இலக்குகளைக்
கணித்து நகர்த்திவை;
மத்திய கிழக்கை நோக்கி
அந்தக் கயவர்கள் இருவரும்
அங்குதான் இருப்பதாகக் கேள்வி

09-10-1994

உனக்கக்க ஒரு கணிதாஞ்சலி

அன்பனே,

உனக்காக எனது

கவிதைகள் கூட

கண்ணீர் வடிக்குதடா

‘கவிதைகள் எங்கள்

கைத் துப்பாக்கிகள்’ என்று

எழுதிய என்

கவிதைகளைத் தொகுத்த

உன்னையே அந்த

நிஜத்

துப்பாக்கி ரவைகள் துளைத்தனவே!

அந்தச் சோகத்தைத்

தாங்கமுடியாத என்

கவிதைகள் கூட

கண்ணீர் வடிக்குதடா

நீ

படு கொலை செய்யப்பட்டதை

என் பேனாவும் அறிந்து கொண்டு

எழுதுவதை நிறுத்திக் கொண்டதடா

எனது கவிதைகளில்

நீ

வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதனால்

உன்னை என்னால்

மறப்பதற்குக் கூட

வழியில்லையடா!

உன்னுடைய இழப்பை

என்னால்

தடுக்க முடியாது போய் விட்டதே

என்பதை என்னும் போது

எனது கவிதைகள் அனைத்தையும்
எரித்துவிட நினைத்தேன்டா

நான்

எனது கவிதைகளை
எரித்து விடலாம்
உன் நினைவுகளை
எப்படியடா எரித்துவிட முடியும்?

அதனால் அன்பனே
அதை நிறுத்தினேன்
உனக்காக ஒரு
கவிதை எழுதினேன்
நீ இசுந்திருந்தால்
அந்தக் கவிதை
எழுதப்படாமல்
இருந்திருக்கலாம்

ஆனால்

உன் நினைவுகள் இருக்கின்றன
எங்கு தெரியுமா
என் கவிதைகளில்

சழற்சிகளைத்
தொகுத்துத் தந்துவிட்டுப் போனவனே
மரணச் சுழற்சிக்குள்
நீ போய்
மாட்டிக் கொண்டு விட்டாயே
இது போன்ற சுழற்சிகள்
எவருக்கும் வரக் கூடாதப்பா

1994

ஆசிரியரின் பிறநூல்கள்

வெளிவந்தவை :-

- 0 வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி (1982)
- 0 சுழற்சிகள் (1994)

வெளிவரவிருப்பவை :-

- 0 முஸ்லிம்களின் வசந்த காலங்கள்
(கட்டுரைத் தொகுதி)
- 0 புதியதோர் உலகம் செய்வோம்
(கவிதைத் தொகுதி)
- 0 அன்புச் சகோதரிக்கு
(பாமடல்கள்)
- 0 அழிக்க முடியாத ஆத்மாக்கள்
(கவிதைத் தொகுதி)

தொடர்புகளுக்கு :-

Dr. THASSIM AHAMED

No. 9, Saunder's Court,

Colombo - 2,

SRI - LANKA.

அன்னை வெளியீட்டக வெளியீடுகள்

1. இசைவருள் மாலையும் மக்களுக்கு
இதோபதேசமும் 1979

புவவர்மணி. ஆ. மு. ஷரிபுத்தின்
2. பாலையில் வசந்தம் 1989

“ ஜின்னாஹ் ”
3. முத்து நகை 1989

“ ஜின்னாஹ் ”
(கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பரிசு பெற்றது)
4. மஹ்ஜீபீன் காவியம் 1991
(புதுக்கோட்டை முதலாம் இஸ்லாமிய
தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய மாநாட்டில் வெளியிடப்
பட்டது.)
5. ஷேக்ஸ்பியர் ஒரு ஜீவநதி
ரோமியோ ஜமலியட் 1992
பல்கலை வேந்தர்: “ சில்லையூர் ” செல்வராசன்
6. புனித பூமியிலே காவியம் 1994
“ ஜின்னாஹ் ”
7. சழற்சிகள் 1994
தாஸிம் அஹமது
8. பனிமலையில் பூபாளம் (அச்சில்)
மருதம் (“ ஜின்னாஹ் ”)

கிட்டதாகும்பிழுங்கள் கவிதைகள்
நன்றாகி அமந்து அன்றையில்
அழுபவ சாட்சியெல்கள். தான்
வாழ்ந்த குழந்தை அவர் கூற்ற
அழுபவங்களின் வெளியாடுகள்.
அவாது வாழ்ந்த அழுபவ வற்று
அவாது பார்வை, என்னால்கள்,
சிற்குதைகள் என்பதற்குப் பிறகு
வலியபவ.

இல்லாமல் இலாங்காடுக்கும் முகம்
கீர்த்தர்ஜிவை அழுபவங்கள்
ஏழ்வுவாயு; வெட்டுப் பொந்து
பாலானமுதல் எம்தெ செர்வானா
இன் எருப கீர்த்த வெட்டப்
மிர்ச்சிவைகள் மாற்றுக்கு அவர்
நன் கவிதைகள் எடுத்து வெளுக்க
ஏழ்வுவாயு; இல்லாமல் தான்
உறும் குதல் வற்றுப் பொந்து
கீர்த்த ஏழ்வுவை அவாது
கவிதைகள் வெளியாடும்புற
வாய்க் கீர்த்துப்புற.

அன்னை வெளியாடுதா,
மருதமுதன,
இலாங்கை

Cover by WITHE DOT GRAPHICS